

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากติกอร์ฐานนครศรีธรรมราช
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้
จังหวัดนครศรีธรรมราช

นางชุลีกร เพชรทอง

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา

พ.ศ. 2556

**Construction of a Supplementary Reading Entitled From Ligor to Nakhon
Si Thammarat for Prathom Suksa VI Students at Wat Thung
Yae School in Nakhon Si Thammarat Province**

Miss Chuleekorn Phetthong

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2013

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์คู
นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดทุ่งไผ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ชื่อและนามสกุล นางชุลีกร เพชรทอง

แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. ดรุณี จำปาทอง

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2557

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ



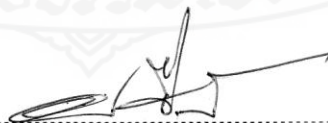
(อาจารย์ ดร. ดรุณี จำปาทอง)

ประธานกรรมการ



(รองศาสตราจารย์สมจิตร วัฒนกุลตั้ง)

กรรมการ



(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรรถพล จินะวัฒน์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้
จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผู้ศึกษา นางชุลีกร เพชรทอง รหัสนักศึกษา 2542102195 **ปริญญา**ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(หลักสูตรและการสอน) **อาจารย์ที่ปรึกษา** อาจารย์ ดร. ครุณี จำปาทอง **ปีการศึกษา** 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช และ (2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช ที่สร้างขึ้น

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน และนักเรียนที่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช (2) แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยผู้เชี่ยวชาญ และ (3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยปรากฏว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก และนักเรียนมีความคิดเห็นว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ หนังสืออ่านเพิ่มเติม จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Independent Study title: Construction of a Supplementary Reading Entitled From Ligor to Nakhon Si Thammarat for Prathom Suksa VI Students at Wat Thung Yae School in Nakhon Si Thammarat Province

Author: Miss Chuleekorn Phetthong; **ID:** 2542102195;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Independent Study advisor: Dr. Darunee Jampathong; **Academic year:** 2013

Abstract

The objectives of this research were (1) to construct a supplementary reading entitled From Ligor to Nakhon Si Thammarat for Prathom Suksa VI students at Wat Thung Yae School in Nakhon Si Thammarat province; and (2) to study opinions of the students toward the appropriateness of the constructed supplementary reading entitled From Likor to Nakhon Si Thammarat.

The research sample consisted of three experts and 10 purposively selected Prathom Suksa VI students at Wat Thung Yae School. The employed research instruments were (1) a supplementary reading entitled From Likor to Nakhon Si Thammarat, (2) an evaluation form on quality of the supplementary reading for the experts, and (3) a questionnaire on student's opinions toward appropriateness of the supplementary reading. Data were analyzed using the mean and content analysis.

Research findings revealed that quality of the supplementary reading entitled From Likor to Nakhon Si Thammarat was at the high level, and the students had opinions that the supplementary reading was appropriate at the high level.



Keywords: Supplementary reading, From Likor to Nakhon Si Thammarat, Prathom Suksa VI student

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง ตลอดจนความเอาใจใส่ความห่วงใยและกำลังใจจากรองศาสตราจารย์สุมนทิพย์ บุญสมบัติ อาจารย์ ดร.ครุณี จำปาทอง อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา คำนว้าอิสระ และรองศาสตราจารย์สมจิตร วัฒนกุลัง อาจารย์ผู้สอบ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ นายสารัท ชะลอสันตติกุล นักโบราณคดี สำนักศิลปากรที่ 14 นครศรีธรรมราช นายโอภาส สอดจิตต์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดทุ่งแย้ และ นายครรชิต มนูญผล ศึกษาานิเทศก์เชี่ยวชาญ สพป.นศ.1 ซึ่งเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ขอขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมถึงผู้เขียนตำรา เอกสารบทความต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและนำมาอ้างอิงในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดทุ่งแย้ พร้อมทั้งคณะครูอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย จนสามารถนำตัวเองไปสู่ความมุ่งมั่นพยายาม จนกระทั่งงานชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ ประโยชน์ที่พึงจะได้รับจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา คุณครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ชวลีกร เพชรทอง

พฤษภาคม 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	7
การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม	14
การประเมินคุณภาพหนังสือ	25
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับลิกอร์หรือนครศรีธรรมราช	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
การวิเคราะห์ข้อมูล	48

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
ตอนที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง จากลิกอร์ศูนย์นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งไผ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช	49
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสม ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์ศูนย์นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งไผ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช	56
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
สรุปการวิจัย	62
อภิปรายผล	64
ข้อเสนอแนะ	67
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	73
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม	74
ข แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์ศูนย์นครศรีธรรมราช สำหรับผู้เชี่ยวชาญ	77
ประวัติผู้ศึกษา	88

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงการวิเคราะห์เชื่อมโยงของสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กับหนังสืออ่านเพิ่มเติม	13
ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหา	49
ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ ในด้านการนำเสนอเนื้อหา	51
ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ ในด้านการใช้ภาษา	51
ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ ในด้านภาพประกอบ	52
ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ ในด้านลักษณะการพิมพ์และรูปเล่ม	53
ตารางที่ 4.6 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ ในด้านคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ	54
ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสม ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านเนื้อหาสาระ	56
ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสม ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านการใช้ภาษา	57
ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสม ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านลักษณะการจัดรูปเล่ม	58
ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสม ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านภาพประกอบ	59
ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสม ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ	60

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการพัฒนาประเทศต้องอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนามนุษย์ โดยจุดมุ่งหมายหลักของการศึกษามุ่งพัฒนาให้มนุษย์มีความรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการนำไปประกอบอาชีพ ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทักษะคิด ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต ซึ่งส่งผลต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพเพียงพอ ที่จะสนองความต้องการของบุคคลและสังคม ให้มากที่สุด เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว จึงมีการกำหนดโครงสร้างตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่า ต้องการอะไร ต้องสอนอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าว เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่า สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด (กระทรวงศึกษาธิการ 2551:8)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ต่างๆ 5 สาระ คือ สาระที่ 1 ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ และสาระที่ 5 ภูมิศาสตร์ สาระการเรียนรู้ต่างๆ นี้ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและ

การอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เข้าใจถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับในความแตกต่าง และมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นกรอบและแนวทางในการจัดการศึกษา มีการกำหนดสาระ เพื่อเป็นแกนกลางในการกำหนดแนวทางการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น เพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จึงต้องมีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ

การค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนต่าง ๆ โดยเฉพาะหนังสือซึ่งเป็นผู้เรียนที่ เหมือนคลังที่รวบรวมเรื่องราว ความรู้ ความบันเทิง จะเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ใหม่ มีความคิดที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ทั้งยังช่วยเสริมความรู้ให้กว้างขึ้น หนังสือ อ่านเพิ่มเติมเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ และในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนสังคมศึกษาที่โรงเรียนวัดทุ่งแย้ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เห็นว่าการให้ความรู้ เกี่ยวกับจังหวัดนครศรีธรรมราช นั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการปลูกฝังความรักความ ห่วงแหนและความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน ประกอบกับการได้เรียนรู้เรื่องราวของท้องถิ่น ตนเองอย่างลึกซึ้ง มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ได้รับประสบการณ์ทางการศึกษาที่เป็นรูปธรรม และสามารถพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ อารมณ์ และทักษะต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ประกอบกับโรงเรียนวัดทุ่งแย้ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้พัฒนา หลักสูตร โรงเรียนวัดทุ่งแย้ พุทธศักราช 2552 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นแผนหรือแนวทางหรือข้อกำหนดการจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดทุ่งแย้ ที่ จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด มุ่งพัฒนา ผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ โดยมุ่งหวัง ให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา อีกทั้งมีความรู้และที่จำเป็นสำหรับการ ดำรงชีวิต และมีคุณภาพมาตรฐานสากลเพื่อการแข่งขันในยุคปัจจุบัน ดังนั้น หลักสูตรโรงเรียนวัด ทุ่งแย้ จึงประกอบด้วยสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลาง สาระความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชุมชน ท้องถิ่น และสาระสำคัญที่สถานศึกษาพัฒนาเพิ่ม จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นรายปีในระดับ ประถมศึกษา และกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาตามคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (หลักสูตร โรงเรียนวัดทุ่ง แย้, 2552) โดยสถานศึกษานำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่มี

จุดหมายที่มุ่งให้นักเรียนรักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งประโยชน์และสร้างสิ่งดีงามในสังคมและมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติ และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ครูจึงต้องหาแนวทางให้ผู้เรียนใช้กระบวนการสร้างองค์ความรู้โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน และการปฏิบัติกิจกรรมอย่างมีความสุข เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจนสามารถนำไปสู่ การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ 2546:26) และการจัดการเรียนรู้ให้สำเร็จตามเป้าหมายนั้น สื่อการเรียนรู้นับเป็นส่วนที่สำคัญ เพราะสามารถสนองเป้าหมายของโรงเรียน และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ใช้เวลาว่างอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่นและสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภทที่มีอยู่ในชุมชน (เจนวิทย์ อุตสวโร 2548:1) ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พุทธศักราช 2558

อย่างไรก็ตาม สภาพการเรียนการสอนในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พบว่า ครูส่วนใหญ่สอนเน้นเฉพาะเนื้อหาจากหนังสือเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบบรรยายหรือวิธีบอกความรู้ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นน้อยมากหรือไม่มีเลยในบางสาระของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครูเน้นเฉพาะวัดความรู้ความเข้าใจ สำหรับสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนนั้น นักเรียนจะเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ จากการฟังคำอธิบาย การบอกเล่าของครูผู้สอนที่เน้นความรู้ความเข้าใจด้านเนื้อหา จึงควรให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าหรือการปฏิบัติจริง จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย หรือการศึกษาจากสถานที่จริง ที่จะสามารถช่วยสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับ จินตนา ไบกาซูยี (2534 : 142) กล่าวว่า การจะให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามหลักสูตร ผู้สอนและผู้เรียนจะต้องใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย นอกจากหนังสือเรียนที่กำหนดให้ นั่นก็คือหนังสือเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมีบทบาทเข้ามาในการเรียนการสอนในชั้นเรียน ไม่แพ้หนังสือเรียนทีเดียว ดังนั้น หนังสืออ่านเพิ่มเติมจะเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่นักเรียนจะสามารถค้นคว้าได้สะดวก รวดเร็ว และกระตุ้นความสนใจที่จะศึกษาเพิ่มเติมได้ด้วยตัวเองจากสื่อและ แหล่งเรียนรู้อื่น ซึ่งจากการสำรวจเอกสารงานวิจัยและหนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อเสริมประสบการณ์ของหน่วยงานต่างๆ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของจังหวัดนครศรีธรรมราช ยังมีไม่เพียงพอและยังไม่มีผู้ใดนำมาพัฒนาเป็นสื่อที่ครอบคลุมเรื่องราวของนครศรีธรรมราชได้อย่างชัดเจน เหมาะสมกับระดับชั้น และสอดคล้องกับหลักสูตร ทำให้นักเรียนขาดสื่อในการศึกษา

ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมตามสาระหลักสูตร ที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเกิดความรักความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงตระหนักและเห็นความสำคัญที่จะนำความรู้เกี่ยวกับจังหวัดนครศรีธรรมราช มาจัดทำเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเรียบเรียงขึ้นเพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ร่องรอยโบราณวัตถุโบราณสถาน วิถีชีวิตสภาพความเป็นอยู่ในท้องถิ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประเพณีและวัฒนธรรมที่สืบทอดต่อกันมา สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ในสาระท้องถิ่น เรื่อง ประวัติศาสตร์จังหวัดนครศรีธรรมราช วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการนำแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ อันจะทำให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ภาคภูมิใจในท้องถิ่นตน และเห็นคุณค่าที่จะร่วมกันอนุรักษ์สืบทอดให้ดำรงอยู่สืบต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช ที่สร้างขึ้น

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งไผ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีเนื้อหาสาระของหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยแบ่งโครงสร้างของเนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นเรื่อง ๆ ดังนี้

- บทที่ 1 อดีตของลิกอร์
- บทที่ 2 ร่องรอยโบราณสถาน โบราณวัตถุของลิกอร์
- บทที่ 3 วิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช
- บทที่ 4 ประเพณีและวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช
- บทที่ 5 บทส่งท้าย

3.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยผู้เกี่ยวข้อง 2 กลุ่ม ได้แก่

3.2.1 ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนและการสร้างหนังสือ จำนวน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 คน

3.2.2 นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียน วัดทุ่งแย้ จำนวน 10 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

4.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช มีเนื้อหาทั้งหมด 5 บท คือ อดีตของลิกอร์ ร่องรอยโบราณสถาน โบราณวัตถุของลิกอร์ วิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช ประเพณี และวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช และบทส่งท้าย

4.2 แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบด้วยการประเมินเกี่ยวกับคุณภาพด้านเนื้อหา คุณภาพด้านการนำเสนอเนื้อหา คุณภาพด้านการใช้ภาษา คุณภาพด้านภาพประกอบ คุณภาพด้านลักษณะการพิมพ์และรูปเล่ม และคุณภาพด้านคุณประโยชน์ในการนำไปใช้ เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

4.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช โดยนักเรียนที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เกี่ยวกับเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา ลักษณะการจัดรูปเล่ม ภาพประกอบ คุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง การจัดทำหนังสือที่มีเนื้อหาที่อ้างอิงหลักสูตร เหมาะสมกับวัย และตามความสามารถของการอ่านแต่ละบุคคล ใช้สำหรับให้นักเรียนศึกษาหา

ความรู้เพิ่มเติมให้เกิดความรู้กว้างขวางลึกซึ้งขึ้น สามารถใช้ได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน โดยมุ่งให้นักเรียนเกิดความรู้และทักษะ มีนิสัยรักการอ่านและการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

5.2 หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง จากลิกอร์ศูนย์นครศรีธรรมราช หมายถึง หนังสือที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น โดยมีเนื้อหาอ้างอิงหลักสูตร มีรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของลิกอร์หรือนครศรีธรรมราช โบราณสถานโบราณวัตถุ วิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช สภาพทางภูมิศาสตร์ ศาสนาและความเชื่อ เศรษฐกิจและอาชีพ การปกครอง วัฒนธรรมประเพณีของนครศรีธรรมราช โดยให้นักเรียนศึกษาเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง และสามารถเลือกอ่านได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน

5.3 นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2556

5.4 คุณภาพหนังสือ หมายถึง หนังสือหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์ศูนย์นครศรีธรรมราช ที่มีเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับลิกอร์และจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ด้าน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาของจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนและการสร้างหนังสือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศึกษา

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์ศูนย์นครศรีธรรมราช ทำให้ครูผู้สอนมีสื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับหลักสูตรและมีคุณภาพ

6.2 นักเรียนได้ความรู้เพิ่มขึ้น เข้าใจความเป็นมาและความสำคัญของท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช และเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของตน

6.3 เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กระตุ้นความสนใจใฝ่เรียนรู้ เกิดการเรียนรู้ที่สามารถสร้างองค์ความรู้ และนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี
และผลการศึกษาวิจัยที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ตำรา หนังสือ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม
3. การประเมินคุณภาพหนังสือ
4. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับลิกอร์หรือนครศรีธรรมราช
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นแผนหรือแนวทาง
หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาของโรงเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน
ที่กำหนด ประกอบด้วยสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลาง สาระความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชุมชน
ท้องถิ่น และสาระสำคัญที่สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติม โดยจัดเป็นสาระการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐาน
ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติม กำหนดคุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ของหลักสูตรแกนกลาง โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข
มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและ
ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และ
มีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ว่าด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความเชื่อมสัมพันธ์กัน และมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้สามารถปรับตนเองกับบริบทสภาพแวดล้อม เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม และค่านิยม ที่เหมาะสม โดยได้กำหนดสาระต่าง ๆ ไว้ดังนี้

ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ การนำหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติในการพัฒนาตนเอง และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นผู้กระทำความดี มีค่านิยมที่ดีงาม พัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม

หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบัน การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ลักษณะและความสำคัญการเป็นพลเมืองดี ความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ค่านิยมความเชื่อ ปณิธานค่านิยมด้านประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สิทธิหน้าที่ เสรีภาพ การดำเนินชีวิตอย่างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

เศรษฐศาสตร์ การผลิต การแจกจ่าย และการบริโภคสินค้าและบริการ การบริหาร จัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด อย่างมีประสิทธิภาพ การดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ และการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ประวัติศาสตร์ เวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ วิธีการทางประวัติศาสตร์ พัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตถึงปัจจุบัน ความสัมพันธ์และเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ผลกระทบที่เกิดจากเหตุการณ์สำคัญในอดีต บุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในอดีต ความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย แหล่งอารยธรรมที่สำคัญของโลก

ภูมิศาสตร์ ลักษณะของโลกทางกายภาพ ลักษณะทางกายภาพ แหล่งทรัพยากร และภูมิอากาศของประเทศไทย และภูมิภาคต่างๆของโลก การใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ ความสัมพันธ์กันของสิ่งต่างๆ ในระบบธรรมชาติ ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสภาพแวดล้อม

ทางธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น การนำเสนอข้อมูลภูมิสารสนเทศ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

มีความรู้เรื่องจังหวัด ภาค และประเทศของตนเอง ทั้งเชิงประวัติศาสตร์ ลักษณะทางกายภาพ สังคม ประเพณี และวัฒนธรรม รวมทั้งการเมืองการปกครอง สภาพเศรษฐกิจโดยเน้นความเป็นประเทศไทย

มีความรู้และความเข้าใจ ในเรื่องศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนตามหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ รวมทั้งมีส่วนร่วมศาสนพิธี และพิธีกรรมทางศาสนามากยิ่งขึ้น

ปฏิบัติตนตามสถานภาพ บทบาท สิทธิหน้าที่ในฐานะพลเมืองดีของท้องถิ่น จังหวัด ภาค และประเทศ รวมทั้งได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่นตนเองมากยิ่งขึ้น

สามารถเปรียบเทียบเรื่องราวของจังหวัดและภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ได้รับการพัฒนาแนวคิดทางสังคมศาสตร์ เกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม หน้าที่พลเมือง เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์เพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การทำความเข้าใจในภูมิภาค ชีวโลกตะวันออกและตะวันตกเกี่ยวกับศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การดำเนินชีวิต การจัดระเบียบทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจากอดีตสู่ปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ 2551:132-135)

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โรงเรียนวัดทุ่งแย้ววิสัยทัศน์ (Vision)

เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษา ให้เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง โดยนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ตลอดจนมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

พันธกิจ (Mission)

1. นำระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการ และการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตร
2. จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้
3. ใช้หลักการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษา กับ ชุมชน การระดมทรัพยากร ด้านบริหารและพัฒนาหลักสูตร

4. นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการบริหารจัดการ และการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม
5. ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถมีประสิทธิภาพในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดกระบวนการเรียนรู้ การป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมนักเรียน การพัฒนาส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม
7. พัฒนาผู้เรียนให้ก้าวทันวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
8. นำแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

เป้าประสงค์ (Goal)

1. นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร และที่สังคมต้องการ มีคุณธรรมจริยธรรม และสามารถดำรงชีวิตตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. นักเรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และก้าวทันเทคโนโลยี

3. บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนเป็นที่ยอมรับศรัทธาแก่ผู้ปกครองและชุมชน (หลักสูตร โรงเรียนวัดทุ่งแย้ 2552:5)

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา ที่ได้กำหนดเป็นสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมนั้น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยกำหนดไว้ในรายวิชาประวัติศาสตร์ สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ มาตรฐาน ส 4.1 โดยเชื่อมโยงกับ มาตรฐาน ส 4.3 และสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม มาตรฐาน ส 1.2 สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม มาตรฐาน ส 2.1 สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ มาตรฐาน ส 3.1 และสาระที่ 5 ภูมิศาสตร์ มาตรฐาน ส 5.1 ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเรื่องราวในท้องถิ่น

ในรายวิชาประวัติศาสตร์ สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นสาระหลัก ผู้วิจัยได้นำมาตรฐานตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง มาจัดทำเป็นคำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา ดังนี้

คำอธิบายประวัติศาสตร์ ส 16102 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ อภิปราย ความสำคัญของวิธีการทางประวัติศาสตร์ ในการศึกษาเรื่องราวทางประวัติศาสตร์อย่างง่าย ๆ และนำเสนอข้อมูลจากหลักฐานที่หลากหลาย ในการทำความเข้าใจเรื่องราวสำคัญในอดีตของไทยและของท้องถิ่น รวมทั้งสภาพสังคมเศรษฐกิจ

และการเมืองของประเทศเพื่อนบ้านในปัจจุบัน บอกความสัมพันธ์ของกลุ่มอาเซียนโดยสังเขป และอธิบายพัฒนาการของไทยสมัยรัตนโกสินทร์ พร้อมทั้งยกตัวอย่างผลงานของบุคคลสำคัญ ภูมิปัญญาไทยที่สำคัญสมัยรัตนโกสินทร์ ที่น่าภาคภูมิใจและควรค่าแก่การอนุรักษ์

โดยใช้กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ สามารถดำเนินชีวิตอย่างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

โครงสร้างรายวิชาประวัติศาสตร์ ส 16102 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน ตัวชี้วัด	สาระแกนกลาง	สาระท้องถิ่น	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
ย้อน รอยอดีต	ส 4.1 ป.6/1	- ความหมายและ ความสำคัญของวิธีการทาง ประวัติศาสตร์อย่างง่าย ๆ ที่ เหมาะสมกับนักเรียน - การนำวิธีการทาง ประวัติศาสตร์ไปใช้ศึกษา เรื่องราวในท้องถิ่น เช่น ความเป็นมาของภูมินามของ สถานที่ในท้องถิ่น - ตัวอย่างหลักฐานที่ เหมาะสมกับนักเรียนที่ นำมาใช้ในการศึกษา เหตุการณ์สำคัญใน ประวัติศาสตร์ไทยสมัย รัตนโกสินทร์ เช่น พระ ราชหัตถเลขาของรัชกาลที่ 4 หรือ รัชกาลที่ 4 กฎหมาย สำคัญ ฯลฯ (เชื่อมโยงกับ มฐ.ส 4.3)	- ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของ จังหวัด นครศรีธรรมราช และวิถีชีวิตของคน ในท้องถิ่น ระดับ อำเภอ และอำเภอ ใกล้เคียงกับ สถานศึกษาในสมัย โบราณ	10	50

หน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน ตัวชี้วัด	สาระแกนกลาง	สาระท้องถิ่น	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
		<ul style="list-style-type: none"> - สรุปข้อมูลที่ได้จากหลักฐานทั้งความจริงและข้อเท็จจริง - การนำเสนอข้อมูลที่ได้จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การเล่าเรื่องการจัดนิทรรศการ การเขียนรายงาน 			

(หลักสูตร โรงเรียนวัดทุ่งแย้ 2552:77-78)

หมายเหตุ ตามโครงสร้างรายวิชา ประวัติศาสตร์ ส 16102 ได้กำหนดหน่วยการเรียนรู้ตามสาระ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ย้อนรอยอดีต หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ผู้วิจัยได้เลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ย้อนรอยอดีต มาจัดทำเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่เน้นสาระท้องถิ่นตามหลักสูตร

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าสาระต่างๆ 5 สาระที่กล่าวข้างต้น ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมนั้น ได้เน้นสาระท้องถิ่นเรื่องประวัติศาสตร์ความป็นมาของจังหวัดนครศรีธรรมราช และวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้จัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 บท คือ บทที่ 1 อดีตลิกอร์ บทที่ 2 ร่องรอยโบราณสถานโบราณวัตถุของลิกอร์ บทที่ 3 วิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช บทที่ 4 ประเพณีและวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช และบทที่ 5 บทส่งท้าย โดยสอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงการวิเคราะห์เชื่อมโยงของสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กับหนังสืออ่านเพิ่มเติม

สาระที่/มาตรฐานการเรียนรู้	สาระเชื่อมโยงกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม
<p>สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม</p> <p>มาตรฐาน ส 1.2 เข้าใจ ตระหนักและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี และธำรงรักษาพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ</p>	<p>บทที่ 4 ประเพณีและวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช เป็นประเพณีที่มีพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา และศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประเพณีสารทเดือนสิบ - ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ - ประเพณีแห่นางดาน - ประเพณีให้ทานไฟ - ประเพณีกวนข้าวหมูป่ายาส (ยาคุ) - ประเพณีลากพระ
<p>สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม</p> <p>มาตรฐาน ส 2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงาม และธำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และสังคมโลกอย่างสันติสุข</p>	<p>บทที่ 3 วิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชากรและการดำเนินชีวิต <p>บทที่ 4 ประเพณีและวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประเพณีและวัฒนธรรม - ภูมิปัญญาท้องถิ่น
<p>สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์</p> <p>มาตรฐาน ส 3.1 เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภค การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ</p>	<p>บทที่ 3 วิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช</p> <ul style="list-style-type: none"> - เศรษฐกิจและอาชีพ <p>บทที่ 5 บทส่งท้าย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศักยภาพในการพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช

สาระที่/มาตรฐานการเรียนรู้	สาระเชื่อมโยงกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม
<p>สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์</p> <p>มาตรฐาน ส 4.1 เข้าใจความหมายความสำคัญของเวลา และยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆ อย่างเป็นระบบ</p> <p>มาตรฐาน ส 4.3 เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรัก ความภูมิใจ และธำรงความเป็นไทย</p>	<p>บทที่ 1 อดีตลิกอร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประวัติลิกอร์ - ยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ <p>บทที่ 2 ร่องรอยโบราณสถาน โบราณวัตถุของลิกอร์ เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - โบราณสถาน โบราณวัตถุ <p>บทที่ 3 วิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญา <p>บทที่ 4 ประเพณีและวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช</p> <ul style="list-style-type: none"> - วัฒนธรรมและภูมิปัญญา <p>บทที่ 5 บทส่งท้าย</p> <ul style="list-style-type: none"> - แหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ของนครศรีธรรมราช
<p>สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์</p> <p>มาตรฐาน ส 5.1 เข้าใจลักษณะของโลกทางกายภาพและความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งซึ่งมีผลต่อกันและกัน ในระบบของธรรมชาติ ใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ ในการค้นหา วิเคราะห์ สรุป และใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>บทที่ 3 วิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภูมิศาสตร์ ที่ตั้ง อาณาเขต (แผนที่จังหวัด ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรแร่ธาตุ แหล่งน้ำธรรมชาติ)

2. การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

การวิจัยนี้ ขอนำเสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ตามประเด็นต่อไปนี้

2.1 ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ในภาษาไทยมีชื่อเรียกหนังสือที่ไม่ได้บังคับใช้ในโรงเรียนอยู่ 2 ชื่อ คือ “ หนังสืออ่านประกอบ ” และ “ หนังสืออ่านเพิ่มเติม ” ในภาษาอังกฤษตรงกับชื่อว่า “ Supplementary Reading ”

หนังสืออ่านเพิ่มเติม จัดเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่ง ที่กระทรวงศึกษาธิการ ส่งเสริมให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดทำ เพื่อเป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ ให้แก่นักเรียน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้ในโรงเรียนได้ แต่มิได้กำหนดให้เป็น หนังสือเรียน ในการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้น ต้องมุ่งเน้นให้เด็กเกิดความสนุกเพลิดเพลิน เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของภาษา ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ,กระทรวงศึกษาธิการ (2538) หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือที่มีสาระอิงหลักสูตรและช่วยให้นักเรียนการเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หรือช่วยให้ ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ตามความเหมาะสมของวัยและความสามารถในการ อ่านของแต่ละบุคคล

สมพร จารุณัฐ (2540:3) หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือที่มีเนื้อหาสาระ อิงหลักสูตร สำหรับให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองตามความเหมาะสม ของวัย และความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล หนังสือประเภทนี้เคยเรียกว่า หนังสือ อ่านประกอบ

จินตนา ไบกาชุย (2542:134) ได้ให้ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ว่า คือหนังสือที่บรรจุความรู้ซึ่งอาจจะเป็นความรู้ส่วนใดส่วนหนึ่งจากสูตรหรือความรู้ในเรื่องใด เรื่องหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์เสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นนักเรียนวัยต่างๆ มีลักษณะแนว การเขียนทั้งในแง่ให้สาระ ประโยชน์โดยตรงในลักษณะการเขียนแบบสารคดีและให้ความสนุก ในลักษณะการเขียนแบบบันเทิงคดีปะปนอยู่ด้วย แต่เน้นหนักไปในแง่ให้สาระ ประโยชน์มากกว่า ความบันเทิง ทั้งนี้การเน้นหนักในแง่ให้สาระ ประโยชน์ความรู้จะเป็นจุดประสงค์สำคัญของการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม

จันทรา ทองสมักร (2541:10) หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือที่มีเนื้อหา สอดคล้องกับหลักสูตรตอนใดตอนหนึ่ง เนื้อหาเจาะลึกในความรู้เฉพาะวิชา โดยเพิ่มเติมให้ กว้างขวางและลึกซึ้งมากขึ้นกว่าเดิม ใช้ประกอบในการเรียนการสอน สำหรับให้นักเรียนอ่าน ศึกษาความรู้เพิ่มเติม และเลือกอ่านได้ตามความสนใจ และตามกำลังสติปัญญาของตน

จุฑามาศ สุขเกษม (2547:8) หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสืออ่านเพิ่มพูน ประสบการณ์และความเข้าใจในเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่งอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง นอกเหนือจาก แบบเรียน โดยมีเนื้อหาอิงหลักสูตร ผู้เรียนสามารถเลือกอ่านได้ตามความสนใจของตนเอง

ภาวณี ด่านศิริวานิชย์ (2553:20) หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นหนังสือจัดทำขึ้นโดย อ่างอิงหลักสูตรสำหรับให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หรือใช้ประกอบการเรียนการสอนให้

ได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ให้กว้างขวางลึกซึ้งขึ้นทั้งในและนอกเวลาเรียน ตามความเหมาะสมของวัยและตามความสามารถของการอ่านแต่ละบุคคล

จากการศึกษาความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม สรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นหนังสือที่จัดทำขึ้น โดยมีเนื้อหาที่อ้างอิงหลักสูตร เหมาะสมกับวัย และตามความสามารถของการอ่านแต่ละบุคคล ใช้สำหรับให้นักเรียนศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมให้เกิดความรู้กว้างขวางลึกซึ้งขึ้น สามารถใช้ได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน โดยมุ่งให้นักเรียนเกิดความรู้และทักษะ มีนิสัยรักการอ่านและการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

2.2 จุดมุ่งหมายในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

นักวิชาการได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ ดังนี้

จุฑามาศ สุขเกษม (2546 : 9-10) สื่อการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งจะช่วยทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร มีแนวทางในการพัฒนาสื่อ การเรียนการสอนทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการส่งเสริมให้ท้องถิ่นจัดทำสื่อการเรียนการสอนประเภทหนังสืออ่านเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนเผยแพร่ความคิด แนวทางที่จะให้โรงเรียนและท้องถิ่นพัฒนาตนเองในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมนั้น เน้นการศึกษาเรื่องราวในท้องถิ่นและจัดสร้างสื่อประเภทหนังสืออ่านเพิ่มเติม ที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาส อ่านหนังสือที่มีสาระสัมพันธ์กับเรื่องใกล้ตัว และมีความรู้กว้างขวางออกไปนอกเหนือจากการอ่านหนังสือแบบเรียน มีจุดมุ่งหมายในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน อันจะเป็นแนวทางนำไปสู่คลังแห่งวิทยาการและประสบการณ์อย่างกว้างขวาง เป็นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความสนใจและความพอใจ
2. เพื่อเป็นการให้ความรู้ ข่าวสาร ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง โดยการนำเสนอในรูปแบบที่สามารถตอบสนองความต้องการของเด็กได้
3. เพื่อให้นักเรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้รับความจรรโลงใจ มีความสุขใจ
4. เพื่อเสริมสร้างจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ตามวัย
5. ช่วยปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามของสังคมให้แก่เด็ก
6. เพื่อเสริมสร้างให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อันจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้แก่เด็ก
7. ช่วย让孩子มีหนังสือที่มีเนื้อหาสาระเหมาะสมกับวัย เป็นการป้องกันไม่ให้เด็กหันไปสนใจเรื่องของผู้ใหญ่เร็วกว่าวัยที่กำหนด อันจะนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายสำคัญในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม คือ เน้นในเรื่อง การเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน เพื่อเป็นการสนองตอบต่อหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งปลูกฝังให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้ ในระดับที่สูงขึ้น และนอกจากนี้ยังมุ่งให้เด็กนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย

2.3 ลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

นักวิชาการได้กล่าวถึงลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ ดังนี้

สมพร จารุณี (2534: 5-8) ได้เสนอลักษณะที่สำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ดังนี้

1. ส่งเสริมความรู้ หนังสืออ่านเพิ่มเติม ควรมีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับความรู้ หรือ ทักษะความคิดรวบยอด และหลักการหรือทฤษฎีเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง ซึ่งเป็นประโยชน์ แก่ผู้อ่านในการดำรงชีวิต การศึกษาหาความรู้ รวมทั้งก่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาการ ในด้านต่างๆ

2. ส่งเสริมสติปัญญา หนังสืออ่านเพิ่มเติม ควรส่งเสริมหรือเปิดโอกาสให้ผู้อ่าน ได้พัฒนาทักษะในการสังเกต ตีความ เปรียบเทียบ ใช้เหตุและผล จำแนกแจกแจง วิเคราะห์ ประเมินค่า ตลอดจนสามารถนำความรู้และทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหา ต่างๆ

3. ส่งเสริมเจตคติที่เหมาะสม หนังสืออ่านเพิ่มเติม นอกจากเสนอเนื้อหาสาระที่เป็นความรู้ ส่งเสริมสติปัญญาแล้ว ยังควรสอดแทรกแนวความคิดที่ช่วยให้ผู้อ่านเกิดเจตคติที่ เหมาะสม ในการนำความรู้ที่ได้นั้นไปใช้ตามแนวทางที่พึงประสงค์ เป็นประโยชน์แก่ตนและแก่ ส่วนรวม

4. ส่งเสริมความเข้าใจ หนังสืออ่านเพิ่มเติม ควรเสนอเนื้อหาสาระในลักษณะที่ ส่งเสริมให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเรื่องราวได้ กล่าวคือ ใช้ภาษาที่ถูกต้อง และพอเหมาะแก่ ความรู้และประสบการณ์ทางการใช้ภาษาของผู้อ่าน เสนอเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนของความรู้ (Content Structure) และตามพัฒนาการทางสติปัญญาของผู้อ่าน ให้ตัวอย่างที่เหมาะสม ตลอดจน ใช้เทคนิควิธีหรือเรื่องส่งเสริมความเข้าใจอื่นๆ เช่น ภาพประกอบ แผนภูมิ ตาราง คำถาม อภิธานศัพท์ เป็นต้น

5. ส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง หนังสืออ่านเพิ่มเติม ควรมีลักษณะที่ กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและกระตือรือร้น ที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือผู้เขียน ควรพิจารณาเสนอเรื่องราวที่เด็กแต่ละวัยสนใจ เน้นให้ความสำคัญและประโยชน์ของเรื่องราวที่

เสนอสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้เรียน สอดแทรกคำถามย่อยต่างๆ ตลอดจนเสนอแนะหนังสืออื่น ๆ ที่ผู้อ่านอาจจะไปศึกษาให้กว้างขวางลึกซึ้งขึ้นตามความสนใจ

สรุปได้ว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมีลักษณะที่ช่วยให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ เนื้อหา และทักษะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ให้แก่วิชาที่ก่อให้เกิดเจตคติที่ดีในการดำรงชีวิต อีกทั้งยังต้องเป็นหนังสือที่สอดคล้องกับความสนใจและวัยของผู้อ่าน โดยหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ มีลักษณะสำคัญที่สอดคล้องกับหลักการดังกล่าวคือ ได้นำเรื่องราวในท้องถิ่นในด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับเมืองนครศรีธรรมราชในอดีตที่ยังเรียกขานกันอยู่ในปัจจุบัน โบราณสถาน โบราณวัตถุที่ปรากฏ รวมทั้งวัฒนธรรมประเพณีที่ยังยึดถือปฏิบัติกันอยู่ นำมาสร้างเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียนที่ช่วยกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้เกี่ยวกับนครศรีธรรมราชมากขึ้น อีกทั้งการใช้ภาพประกอบเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวได้ดีขึ้น มีการสอดแทรกคำถามในท้ายบททำให้นักเรียนสนใจ และอยากที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในสื่อและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ

2.4 ประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

นักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ ดังนี้
สมทรง พิทักษ์พิเศษ (2541:12) หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีประโยชน์หลายประการ
ได้แก่

1. ทำให้มีพัฒนาการทางภาษา
2. ทำให้มีพัฒนาการทางด้านความคิดและสติปัญญา
3. ทำให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ชีวิตของมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ

สมพร จารุณัฐ(2538 : 35-44) กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสือว่าช่วยส่งเสริมเด็กและเยาวชนให้เกิดพัฒนาการ ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาทางภาษาคือช่วยให้มีความสามารถทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน
2. พัฒนาการทางความคิดและสติปัญญา สร้างจินตนาการ
3. พัฒนาการทางบุคลิกภาพ การอ่านหนังสือจะช่วยให้เด็กนำเหตุการณ์และเรื่องราวในเรื่องที่ปรากฏมาพัฒนาตนเองได้
4. พัฒนาการทางสังคม อิทธิพลความคิด ความเชื่อที่ปรากฏในหนังสือจะเป็นแนวทางในการพัฒนาความคิด ความประพฤติ รู้จักวางตัว รู้หน้าที่และบทบาทในสังคมได้

สรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้นช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทั้งในด้านภาษา ความคิดและสติปัญญา บุคลิกภาพ สังคม ทำให้เกิดจินตนาการและได้เรียนรู้ชีวิตของมนุษย์ในแง่มุมต่างๆ

2.5 ขั้นตอนการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมและจัดทำรูปเล่ม

การจัดทำหนังสืออ่านสำหรับเด็กนั้น จำเป็นต้องอาศัยความรู้ความสามารถในการจัดทำ ต้องมีความละเอียดรอบคอบเพื่อให้หนังสือมีคุณค่า เหมาะสมกับความสนใจ และจุดมุ่งหมายของหนังสือ

จินตนา ไบกาซูยี (2542:147-179) ได้สรุปขั้นตอนในการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ดังนี้

1. กำหนดประเภทหนังสือ

ต้องวางแผนกำหนดล่วงหน้าว่า หนังสือที่เขียนอยู่ในประเภทใด เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมหรือหนังสือส่งเสริมการอ่าน พิจารณาถึงความถนัดความชำนาญ หนังสือมีรูปลักษณ์และประโยชน์การใช้สอยอย่างไร โดยคำนึงถึงความสนใจของผู้อ่านด้วย

2. กำหนดจุดประสงค์

ผู้เขียนต้องตั้งจุดประสงค์ว่าต้องการให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความคิด ทักษะ และประโยชน์อะไรและอย่างไร หรือสิ่งที่ควรเน้นหรือสมบัติเด่น ๆ ของสิ่งที่จะเขียนด้วยการกำหนดจุดประสงค์เป็นเหมือนทิศทางชี้แนวการเขียน จุดประสงค์มักปรากฏอยู่ในคำนำหรือคำชี้แจงของผู้เขียน

3. กำหนดเนื้อหา / หัวข้อเรื่อง / ชื่อเรื่อง

การกำหนดชื่อเรื่องจะเกี่ยวโยงไปถึงหัวข้อเรื่องที่จะเขียนและขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนดไว้ในโครงสร้าง หลักการที่สำคัญคือ ชื่อเรื่องควรจะมีความสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง และโครงสร้างเนื้อหาเรื่อง เพื่อว่าเมื่อผู้อ่านเห็นชื่อเรื่อง ก็สามารถคาดคะเนได้ว่าเนื้อหาภายในเป็นอะไร

4. การกำหนดโครงสร้างเนื้อหา/โครงเรื่อง

โครงสร้างเนื้อหา คือ การกำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะเขียน ให้มีระบบตามลำดับความคิด หรือวิธีการเรียนเรียงความคิด ความสัมพันธ์ของความคิดหรือตามวัตถุประสงค์ของการเขียน ต้องคำนึงถึงโครงสร้างเนื้อหาทางวิชาการ เป็นรากฐานที่สำคัญจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความรู้และเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ง่ายขึ้น โครงสร้างของหนังสืออ่านเพิ่มเติมจะไม่หนาเกินไปควรประกอบด้วย บทนำ เนื้อเรื่องที่แบ่งออกเป็นบท ๆ บทนำ อาจเป็นบทย่อของเนื้อหาสาระ หรือบทสังเขปของหนังสือ เพื่อให้ผู้อ่านรู้ว่าตนจะอ่านเรื่องใด ผู้เขียนอาจบอกขอบข่ายเนื้อหา บอกสาเหตุแรงจูงใจที่เขียนเรื่องนี้ วัตถุประสงค์ของการเขียน แนวทางการศึกษา เนื้อเรื่องมักแบ่งเป็นบทเป็นตอน เป็นหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย และย่อหน้า เนื้อหาสาระนี้ ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้แล้ว มีความถูกต้องตามหลักวิชาการสาขานั้นๆ มีการจัดเรียงลำดับเนื้อหาสาระตามโครงสร้าง มีการจัดลำดับตามเกณฑ์ที่ผู้เขียนกำหนดไว้ มีการจัดลำดับตามเหตุการณ์ มีการจัดลำดับตามการ

เปรียบเทียบความเหมือน-แตกต่าง มีการจัดลำดับตามเหตุผล เนื้อหาที่มีความทันสมัย มีแหล่งอ้างอิง สารความรู้ละเอียดพอเหมาะกับประสบการณ์ สติปัญญาของผู้อ่าน เนื้อหาต้องไม่ขัดแย้งกับ ศีลธรรม จริยธรรม ประเพณี และความมั่นคงของสังคมในโครงสร้างของบทหนึ่ง ๆ ควรประกอบด้วย บทนำเรื่อง เนื้อเรื่องและจบด้วยบทสรุปความในการเสนอเนื้อหา ควรมีตัวอย่าง ประกอบอย่างเหมาะสม ภาพประกอบอาจเป็นภาพถ่าย ภาพวาด ควรมีความเหมาะสมและเกี่ยวข้องกับเนื้อหา มีขนาดเหมาะสมชัดเจน กิจกรรมท้ายบทเป็นสิ่งสำคัญมากที่ มุ่งให้ผู้อ่าน ได้ศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง กิจกรรมท้ายบทควรส่งเสริมความรู้ที่กล่าวมาแล้วในบท ช่วยให้ผู้อ่านมีความคิดกว้าง ขึ้น อาจเป็นคำถามชวนคิด ให้นำความรู้ไปใช้กับสิ่งอื่น ๆ หรือไปใช้ในชีวิตประจำวัน

5. กำหนดแนวการเขียน

หนังสืออ่านเพิ่มเติม มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้เนื้อหาสาระ ความรู้ ความคิด ในวิชาต่างๆ อย่างเข้าใจแจ่มแจ้ง ดังนั้น แนวการเขียนที่เหมาะสม จึงควรเป็นเรียงความ มีโวหาร หรือวิธีเรียบเรียงนิยมใช้คือ

- 1) การบรรยาย คือการเล่าเรื่องซึ่งได้พบได้เห็นมาอย่างถ่องถ้วน อาจมีตัวบุคคล หรือตัวละครมีพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ นิยมใช้เขียนนิทาน นิยาย ตำนาน ประวัติ เรื่องเล่า รายงาน บันทึกเหตุการณ์
- 2) การพรรณนา คือการให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นการร่ำพัน ความรู้ลึกนิยมนิยมเขียนพรรณนาความงามของธรรมชาติสถานที่หรือความดี
- 3) การอธิบาย คือการชี้แจง สั่งสอน อธิบาย ให้เกิดความเข้าใจเกิดความรู้อย่างชัดเจน
- 4) การอภิปราย คือการชักจูงชี้ชวนให้คล้อยตามและปฏิบัติตามโดยใช้เหตุผล หรือตัวอย่าง
- 5) การเปรียบเทียบ คือการเทียบเคียงเพื่อให้ข้อความที่มีอยู่เดิมนั้นมี ความหมายกระจ่างขึ้น

หนังสืออ่านเพิ่มเติมในปัจจุบันนิยมใช้แนวการเขียน ดังต่อไปนี้

- ก. เรื่องเล่า ผู้เขียนมักเล่าประสบการณ์ให้ผู้อ่านรับรู้ ใช้ลักษณะการบรรยาย เรื่อง มีการสนทนา ใช้สรรพนามระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน
- ข. จดหมาย หรือบันทึกเหตุการณ์ เป็นรูปแบบที่เขียนง่าย เนื้อหาใช้สิ่งที่ผู้เขียน มีประสบการณ์ในทำนองเล่าเรื่อง ไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับ แต่เป็นไปตามที่ผู้เขียนประสบ
- ค. สารบันเทิง คือ การผสมผสานระหว่างการเขียนแบบสารคดีและบันเทิงคดี เข้าด้วยกัน มีลักษณะการเขียนแบบบันเทิงคดี มีการสมมติตัวละคร เพื่อให้เรื่องสนุกสนาน โดยยังมี เนื้อหาสาระที่เป็นความรู้ ความคิดแก่ผู้อ่านอย่างเต็มที่

6. กำหนดแหล่งข้อมูลค้นคว้าอ้างอิง ก่อนลงมือเขียน ผู้เขียนต้องอ่านและค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ การจัดระบบข้อมูล ซึ่งนำไปสู่การเรียบเรียงและการนำเสนอเรื่อง การเขียนบันทึกในสิ่งที่ได้อ่านและค้นคว้า สิ่งที่ควรบันทึกไว้ได้แก่ ชื่อหัวเรื่องสำหรับอ้างอิงเนื้อเรื่อง วันเดือนปี และแหล่งข้อมูลควรเลือกแหล่งข้อมูลที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ

7. กำหนดลักษณะรูปเล่มและต้นฉบับ

7.1 ความยาวของหนังสือ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้

7.1.1 ความสามารถของผู้อ่านตามวัย มีหลักปฏิบัติดังนี้

วัย 0-5 ขวบ ประมาณ 4-5 หน้า หรือ 8-16 หน้า (ขนาด 8 หน้ายก)

แนวตั้ง-นอน

วัย 6-11 ขวบ ประมาณ 8-24 หน้า (ขนาด 8 หน้ายก) หรือประมาณ

16-32 หน้า (ขนาด 16 หน้ายก)

วัย 12-14 ขวบ ประมาณ 50-100 หน้า (ขนาด 16 หน้ายกหรือ

ขนาดพ็อคเก็ตบุ๊ก)

7.1.2 ความยากง่าย และธรรมชาติของเนื้อหาสาระขึ้นอยู่กับวัย

ประสบการณ์ และความสามารถทางสติปัญญาของผู้อ่าน

7.2 รูปเล่มมาตรฐานของหนังสือ ฟินิก สุขสันต์ (2540 : 47-50) ได้กล่าวถึงการจัดทำรูปเล่มไว้ ดังนี้

1) ขนาดของรูปเล่มหนังสือ ประกอบด้วย 4 ขนาด คือ

ขนาด 21x99.9 เซนติเมตร หรือขนาด 8 หน้ายกใหญ่

ขนาด 18.5x26 เซนติเมตร หนังสือเรียนขนาดใหญ่ หรือขนาด 8 หน้ายก

(1 ยกมี 8 หน้า)

ขนาด 14.8x21 เซนติเมตร หนังสือเรียนขนาดกลาง หรือขนาด 16 หน้า

(1 ยกมี 16 หน้า)

ขนาด 13x18.5 เซนติเมตร หนังสือเรียนขนาดเล็ก หรือขนาด 16 หน้า

ยก (1 ยกมี 16 หน้า)

2) จำนวนหน้าของหนังสือ สำหรับนักเรียนอายุ 10-14 ปี เรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายถึงมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนหน้าหนังสือประมาณ 48-100 หน้า

3) ขนาดของตัวอักษร สำหรับนักเรียนชั้นระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ประมาณ 18 พอยท์ มัธยมศึกษาตอนต้น ประมาณ 16 พอยท์ และมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ต่ำกว่าขนาด 14 พอยท์ ลักษณะของตัวอักษรได้แก่ ตัวบาง คือ ตัวอักษรที่อยู่ในหน้าของหนังสือ

ทั่วๆ ไป ตัวหนา คือ ตัวอักษรที่เพิ่มความหนาเพื่อความชัดเจนจะใช้เป็นตัวเน้นหัวข้อเรื่อง ตัวเอน คือ ตัวอักษรที่ต้องการอธิบายหรือบรรยายได้ภาพ

4) ขนาดหน้าเรียงและจำนวนบรรทัดเสนอไว้ ดังนี้

หนังสือขนาด 18.5x26 เซนติเมตร จะมีหน้าคอดกั้น (หน้าเรียง) กว้าง 12 เซนติเมตร และมีบรรทัดประมาณ 28-35 บรรทัด/หน้า

5) การเว้นชายของหนังสือ ชายบนประมาณ 2.5 -3 เซนติเมตร ชายด้านซ้ายและขวาประมาณ 1.5 เซนติเมตร ชายล่างประมาณ 1.5 เซนติเมตร

7.3 ภาพประกอบ เป็นเครื่องช่วยในการอ่านต้องสอดคล้องกับเนื้อหา ควรจัดวางให้อยู่ต่อเนื่องในบริเวณเดียวกันกับข้อความ ถ้าต้องการภาพที่แสดงโครงสร้างภายนอกควรใช้ภาพถ่าย หากต้องการภาพที่มีรายละเอียดควรใช้ภาพวาด ภาพสีจะดึงดูดความสนใจอ่านได้มากกว่า ภาพขาวดำ การเตรียมภาพประกอบทำได้หลายวิธี เช่น การถ่ายภาพขึ้นใหม่ การวาดภาพใหม่ การถ่ายภาพจากหนังสือ การขอฟิล์มภาพจากแหล่งต่างๆ เช่น สำนักพิมพ์ หน่วยราชการต่าง ๆ

7.4 การจัดรูปเล่มและการจัดหน้า การจัดทำรูปเล่มหนังสือ ต้องรู้ส่วนประกอบของหนังสือตลอดทั้งเล่ม ส่วนประกอบของหนังสือแบ่งเป็นส่วนใหญ่ๆ ดังนี้

7.4.1 ส่วนหน้าของหนังสือประกอบด้วย

1) ปกหน้า ควรให้มีสีสันสะดุดตา ภาพบนปกควรเป็นหัวใจของเรื่อง ข้อความบนปกมีชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ตัวอักษรอ่านง่ายสะดุดตา

2) ปกหลัง ปัจจุบันนิยมให้ออกแบบภาพเป็นส่วนหนึ่งของหน้าปก

3) สันปก สันปกที่มีจำนวนหน้าไม่มากนัก ไม่นิยมใส่ข้อความ บนสันส่วนหนังสือที่มีความหนา นิยมใส่ชื่อเรื่องบนสัน

4) หน้าปกใน ในหน้านี้ มีชื่อหนังสือ ประเภทหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ผู้วาดภาพ ผู้จัดทำ ผู้รวบรวม ผู้จัดพิมพ์ รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดทำหนังสือ

5) มีข้อความแสดงจุดประสงค์หรือสาระประโยชน์ของหนังสือประวัติความเป็นมา คำชี้แจงการใช้หนังสือ

6) หน้าสารบัญ

7.4.2 ส่วนเนื้อหาของหนังสือ ประกอบด้วยเนื้อเรื่องและภาพประกอบ หนังสือที่มีภาพประกอบควรจัดภาพให้เป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหา โดยอาจจัดภาพให้เป็น $\frac{1}{2}$ ของหน้า หรือ $\frac{1}{4}$ ของหน้า หรือ $\frac{3}{4}$ ของหน้าก็ได้ ดูให้เหมาะสม

7.4.3 ส่วนท้ายของหนังสือ ประกอบด้วย หน้าบรรณานุกรม หน้ากิจกรรมอื่น ๆ เช่น แบบฝึกหัด กิจกรรมท้ายเรื่อง

เพลินพิศ กอบตระกูล (2539 : 19-20) กำหนดขั้นตอนในการผลิตหนังสือสำหรับเด็ก ซึ่งนำไปใช้เป็นแนวทางในการผลิตหนังสืออ่านเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

1. ขั้นศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการทำหนังสือ เช่น เกณฑ์ของผู้อ่าน (อายุและสมอง) จำนวนคำ และแนวการเขียน โดยอาจศึกษาจากหนังสือที่ชนะการประกวด ศึกษาผลงานของนักเขียนต่างๆ หรือการเข้าอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการสร้างหนังสือ
2. เลือกเนื้อหา ซึ่งอาจนำมาจากหลาย ๆ ทาง เช่น จากหลักสูตรตอนใดตอนหนึ่ง จากสภาพของท้องถิ่น จากความสนใจของเด็ก เป็นต้น
3. เขียนโครงเรื่องอย่างย่อ ๆ โดยเริ่มที่การวางจุดมุ่งหมายหรือแกนของเรื่อง แล้วจึงคิดหรือผูกเป็น โครงเรื่อง เพื่อจะได้ดำเนินการไปตามขอบเขตที่วางไว้
4. การเขียนสคริปต์ เป็นการนำเรื่องราวที่ได้จากโครงเรื่อง หรือเนื้อเรื่องย่อ มาเขียนบอกขั้นตอนของเนื้อเรื่องและรูปภาพ
5. การทำคัมมีเป็นการจำลองรูปแบบของหนังสือที่จัดทำขึ้น เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมก่อนการจัดพิมพ์
6. การทำรูปเล่ม หมายถึง ลักษณะรูปร่างและขนาดของหนังสือ ขนาดของตัวหนังสือ ทั้งนี้ลักษณะและขนาดรูปเล่มควรมีขนาดพอเหมาะและหยิบถือสะดวก ความหนาขึ้นอยู่กับระดับอายุ
7. การตั้งชื่อเรื่อง อาจตั้งก่อนหรือหลังการเขียน แต่ควรตั้งชื่อเรื่องให้น่าสนใจ เร้าใจ มีความแปลกใหม่ เป็นต้น

สรุปได้ว่าการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ผู้เขียนควรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ที่เขียนเป็นอย่างดี และมีแนวทางที่ดีในการเขียนทั้งในด้านของการวางแผนและการจัดทำรูปเล่ม จึงจะทำให้การสร้างหนังสือประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำหลักการหรือขั้นตอนการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยได้ดำเนินการที่เกี่ยวข้องคือ 1) ขั้นวางแผน โดยกำหนดวัตถุประสงค์และกำหนดเค้าโครงหนังสือ 2) ขั้นยกร่างต้นฉบับ 3) ขั้นทบทวนและปรับปรุง ดังรายละเอียดจะได้นำเสนอ ในบทที่ 3 ต่อไป

2.6 รูปแบบการเขียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

นักวิชาการหลายท่านได้แบ่งรูปแบบหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้หลายลักษณะ ดังนี้ สมพร จารุณัฐ (2545:8-9) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมว่า อาจจัดทำได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความสันทัดจัดเจนของผู้เขียน จุดมุ่งหมายและธรรมชาติเนื้อหาของหนังสือ ตลอดจนวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน อาจจำแนกรูปแบบของการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมออกได้หลายรูปแบบ ได้แก่

1. รูปแบบความเรียง (Exposition) รูปแบบความเรียงสามารถจำแนก แยกประเภทย่อยออกไปได้อีกหลายรูปแบบ เช่น การเขียนอธิบาย บรรยาย อภิปราย สืบค้น แก้ปัญหา วิเคราะห์ พรรณนา เป็นต้น

2. รูปแบบนิทาน

3. รูปแบบนิยาย

4. รูปแบบคำประพันธ์

ดังนั้น รูปแบบของหนังสืออ่านเพิ่มเติม จะเป็นรูปแบบใด ขึ้นอยู่กับความถนัด ความเชี่ยวชาญของผู้เขียน จุดหมายและธรรมชาติของเนื้อหาสาระของหนังสือ วัตถุประสงค์ของผู้อ่าน อันได้แก่รูปแบบความเรียง นิทาน นิยาย และคำประพันธ์ ส่วนรูปร่างหนังสือ ก็ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละบุคคล

ส่วนของเนื้อหาในงานเขียนสารคดีเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นหัวใจของงานเขียน ที่จะแสดงให้เห็นว่า งานเขียนนั้นมีคุณค่าสมตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียนคือเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่านเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (สมพร จารุณัฐ 2538 : 170)

ในเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหานี้มีสาระสำคัญที่ผู้เขียนควรพิจารณาให้สำคัญในการวางแผนเตรียมการ ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาและเป็นที่ยอมรับ

2. เนื้อหาครบถ้วนสนองจุดมุ่งหมายของงานเขียน

3. เนื้อहतันทันสมัย

4. เนื้อหาครอบคลุมถึงความคิดที่แตกต่างกันหลายด้าน มิใช่เสนอเนื้อหาเฉพาะ

แง่มุมมองเดียว

5. ความคิดเห็นส่วนตัวที่มีต่อเนื้อหา และความคิดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาควรระบุ

ให้ชัดเจน

6. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสัตว์หรือสิ่งของควรเสนอตามสภาพธรรมชาติที่เป็นจริง

7. เนื้อหาไม่ยากเกินไปสำหรับผู้อ่านเป้าหมาย

วินัย รอดจ่าย (2540 : 9) และมานพ ถนอมศรี (2546 : 27) ได้แบ่งหนังสืออ่านเพิ่มเติมออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. หนังสือบันเทิงคดี คือหนังสือที่แต่งขึ้นเพื่อความสนุกสนานเพิ่มเติมแก่เด็กเขียนได้ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง แบ่งออกได้ ดังนี้

1.1 นิทาน

1.2 นวนิยาย

- 1.3 เรื่องสั้น
- 1.4 เรื่องแปล
- 1.5 การ์ตูน
2. หนังสือสารคดี คือหนังสือที่ให้ความรู้แก่เด็ก แบ่งออกได้ ดังนี้
 - 2.1 สารคดีทั่วไป
 - 2.2 สารคดีชีวประวัติ
 - 2.3 สารคดีท่องเที่ยว
3. หนังสือร้อยกรอง คือหนังสือประเภทบันเทิงคดีอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน แบ่งออกได้ ดังนี้
 - 3.1 ร้อยกรองสำหรับเด็ก
 - 3.2 เพลงกล่อมเด็ก
 - 3.3 เพลงปลอบเด็ก
 - 3.4 ร้อยกรองสำหรับเด็กผู้ชาย
 - 3.5 เพลงประกอบการเล่นของเด็ก
 - 3.6 ปริศนาคำทาย
 - 3.7 บทกลอนสอนใจวัยรุ่น

สรุปได้ว่า รูปแบบของหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยทั่วไปสามารถแบ่งตามลักษณะการเขียนได้ 3 รูปแบบ คือ บันเทิงคดี สารคดี และร้อยกรอง ทั้งนี้รูปแบบของหนังสืออ่านเพิ่มเติมย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้เรียน จุดหมายและธรรมชาติของสาระวิชา ที่จะนำมาเขียนรวมทั้งวัยของผู้อ่านด้วย และในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้รูปแบบหนังสือสารคดี เพราะผู้วิจัยมุ่งที่จะให้สาระประโยชน์ความรู้เป็นจุดประสงค์สำคัญ

3. การประเมินคุณภาพหนังสือ

การประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ประกอบด้วยข้อพิจารณา 2 ด้าน คือ

- 3.1 ด้านการพัฒนาคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม สามารถนำไปใช้ประกอบการสอนได้และบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร
- 3.2 ด้านความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม

นอกจากนี้ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 116-120) ได้กล่าวถึงการประเมินคุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและตามโครงสร้าง โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ มีวิธีการอยู่ 3 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 หากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญเนื้อหา (ควรมีอย่างน้อย 3 คน) แต่ละคนพิจารณา ลงความเห็นและให้คะแนน

วิธีที่ 2 หากค่าดัชนีความเหมาะสมระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

วิธีที่ 3 หากค่าดัชนีการจับคู่ระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีที่ 2 หากค่าดัชนีความเหมาะสมระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ขั้นแรก นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นและลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาแต่ละคนพิจารณาว่า ข้อคำถามเหมาะสมที่จะเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมหรือไม่ โดยกำหนดมาตราส่วนประเมินค่า ดังนี้

ให้คะแนน 5 สำหรับข้อความที่เหมาะสมมากที่สุด

ให้คะแนน 4 สำหรับข้อความที่เหมาะสมมาก

ให้คะแนน 3 สำหรับข้อความที่เหมาะสมปานกลาง

ให้คะแนน 2 สำหรับข้อความที่เหมาะสมน้อย

ให้คะแนน 1 สำหรับข้อความที่เหมาะสมน้อยที่สุด

ขั้นที่สอง ให้นำผลการประเมินมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ตามสูตรการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทั่วไป) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ไว้ ข้อใดที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์นี้อาจตัดทิ้งไปหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขแล้วแต่กรณีตามความเหมาะสม ข้อคำถามที่เป็นไปตามเกณฑ์ก็มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และมีความเที่ยงตรงตามโครงสร้างด้วย

4. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับลิกอร์หรือนครศรีธรรมราช

4.1 ประวัติของลิกอร์หรือนครศรีธรรมราช

ในอดีตมีชื่อเรียกดินแดนแถบนี้หลายชื่อ ที่ตะวันตกนิยมเรียกกันมาจนกระทั่งต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 คือ "ลิกอร์" สันนิษฐานว่าชาวโปรตุเกสที่เข้ามาติดต่อกับชายในสมัย

กรุงศรีอยุธยาตอนต้นเป็นผู้เรียกก่อน โดยเพี้ยนมาจากคำว่า "นคร" ส่วนชื่อ "นครศรีธรรมราช" มาจากพระนามของกษัตริย์ผู้ครองนครในอดีต ทรงมีพระนามว่า "พระเจ้าศรีธรรมมาโศกราช" (ราชวงศ์ศรีธรรมมาโศกราช) มีความหมายว่า "นครอันเป็นสง่าแห่งพระราชาสู่ทรงธรรม" หรือ "เมืองแห่งพุทธธรรมของพระราชาสู่ยิ่งใหญ่" และยังปรากฏชื่อเมืองท่าที่รู้จักกันในหมู่พ่อค้า นักเดินเรือ หรือชาวอินเดีย อีกหลายชื่อด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1. ตามพुरลิงค์ เป็นชื่อที่เก่าแก่ที่สุดของเมืองนครศรีธรรมราช ปรากฏในศิลาจารึกหลักที่ 24 ซึ่งพบที่วัดหัวเวียง ตำบลตลาด อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และปรากฏอยู่ในคัมภีร์ของลังกาชื่อคัมภีร์มหานิทเทศ ติสสเมตเตยยสูตร เขียนขึ้นในสมัยพุทธศตวรรษที่ 7 เป็นเอกสารเก่าแก่ที่สุดที่ปรากฏชื่อเมืองของเมืองนครศรีธรรมราช

2. ต้น-มา-ลิ่ง เป็นชื่อเมืองตามพริลิ่งค์ที่นักจดหมายเหตุจีนได้เขียนไว้ในหนังสือชื่อเตา-อี-ชี-เลียว (Tao-i Chih-lioh) ซึ่งสันนิษฐานได้ว่าจีนออกเสียงเพี้ยนไปจากคำว่าตามพริลิ่งค์

3. มัทมาลิ่งคัม เป็นชื่อตามพริลิ่งค์ภาษาทมิฬ ปรากฏอยู่ในศิลาจารึกที่พระเจ้าราเชนทรโจषะที่ 1 ในอินเดียภาคโปรดให้สลักขึ้นไว้ที่เมืองตันจอร์ (Tanjore) ในอินเดียภาคใต้ ภายหลังจากที่พระองค์ได้ทรงส่งกองทัพเรืออันเกรียงไกรไปปราบเมืองท่าต่างๆ บนคาบสมุทรมลายู และสลักไว้ในศิลาจารึกด้วยคือเมืองตามพริลิ่งค์ แต่ได้เรียกชื่อเพี้ยนไปเป็นชื่อ "มัทมาลิ่งคัม"

4. ศรีธรรมมาโศกราช ได้ปรากฏในจารึกหลักที่ 35 คือ ศิลาจารึกดงแม่นางเมือง เป็นจารึกอักษรขอมภาษาบาลีพบที่แหล่งโบราณคดีดงแม่นางเมือง ตำบลบางตาหงาย อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ ปัจจุบันเก็บรักษาไว้ที่หอวิชาญาณ หอสมุดแห่งชาติ ท่าवासูกิริ กรุงเทพมหานคร

5. ศรีธรรมราช เป็นชื่อที่ปรากฏอยู่ในศิลาจารึกหลักที่ 24 ซึ่งพบที่วัดหัวเวียง (วัดเวียง) อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี และปรากฏในศิลาจารึกหลักที่ 1 ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชแห่งกรุงรัตนโกสินทร์

6. สิริธรรมนคร หรือ สิริธัมมนคร ชื่อนี้พบว่าใช้ในกรณีที่เป็นชื่อของสถานที่ (คือเมืองหรือนคร) เช่นเดียวกับชื่ออื่น ๆ กษัตริย์มักจะเรียกว่า "พระเจ้าสิริธรรม" หรือ "พระเจ้าสิริธรรมนคร" หรือ "พระเจ้าสิริธรรมราช" ชื่อสิริธรรมนครปรากฏในหนังสือบาลีเรื่องจามเทวีวงศ์ ซึ่งพระโพธิรังสี พระเถระชาวเขียงใหม่เป็นผู้แต่งขึ้นในราวต้นพุทธศตวรรษที่ 21 และปรากฏอยู่ในหนังสือชินกาลมาลีปกรณ์ ซึ่งพระรัตนปัญญา พระเถระชาวเขียงใหม่เป็นผู้แต่งขึ้นเป็นภาษาบาลีเมื่อ พ.ศ. 2060

7. โลเค็ก เป็นชื่อที่มาร์โคโปโล เรียก ระหว่างเดินทางกลับบ้านเกิดเมืองนอน เมื่อ พ.ศ. 1835 โดยออกเดินทางจากเมืองท่าจินเจาของจีน แล่นเรือผ่านจากปลายแหลมญวนตัดตรงมายังตอนกลางของแหลมมลายู กล่าวพรรณนาถึงดินแดนในแถบนี้แห่งหนึ่ง ชื่อ “โลเค็ก” ซึ่งเข้าใจว่าเป็นลิกอร์หรือนครศรีธรรมราช

8. ปากุลินบุตร เป็นชื่อที่ปรากฏในเอกสารโบราณของลังกาที่เป็นรายงานของข้าราชการสิงหลที่เข้ามาในสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ซึ่งได้กล่าวถึงเมืองนี้ในเอกสารชิ้นนี้ว่า “เมืองปากุลินบุตร” ในบางตอน และ “เมืองละคอน” (Muang Lakon) ในบางตอน

9. ลิงกอร์ เป็นชื่อที่ชาวมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 3 จังหวัด คือ ปัตตานี ยะลาและนราธิวาสใช้เรียกชื่อเมืองตามพหุรงค์หรือนครศรีธรรมราช นอกจากนี้ ชื่อลิงกอร์ได้มีชาวมาเลย์ ในรัฐกลันตันและเมืองใกล้เคียงใช้เช่นเดียวกัน

10. ละคร หรือ ลคร หรือ ละคอน เป็นชื่อที่เพี้ยนไปจากชื่อ “นคร” เนื่องจากชาวมาเลย์และชาวตะวันตกเรียกเพี้ยนไป และคนไทยได้อาชื่อที่เพี้ยนนั้นมาใช้

11. นครศรีธรรมราช เป็นชื่อที่อาจารย์ตรี อมาตยกุล และศาสตราจารย์ยอร์ช เซเดส์ (George Coedes) นักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสมีความเห็นว่าคนไทยฝ่ายเหนือเรียกนามราชธานีของกษัตริย์ “ศรีธรรมราช” ตามอภินิหารของกษัตริย์ผู้ครองนครนี้ ซึ่งได้ใช้เรียกขานกันมาแต่สมัยสุโขทัยตราบจนปัจจุบัน (ประทุม ชุ่มเพ็งพันธุ์ 2555:176-187) (คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ 2552: 206-210)

จากประวัติศาสตร์ชื่อของเมืองนครศรีธรรมราช มีความเป็นมาจากประวัติศาสตร์อันยาวนานแห่งนครศรีธรรมราช สามารถประมวลได้ว่า “นครศรีธรรมราช” ได้ปรากฏชื่อในที่ต่าง ๆ หลายชื่อ ตามความรู้ความเข้าใจที่สืบทอดกันมาและสำเนียงภาษาของชนชาติต่างๆ ที่เคยเดินทางผ่านมาในระยะเวลาที่ต่างกัน ในบริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้ระบุเมืองท่าต่างๆ ในบริเวณนี้ไว้ และในจำนวนนี้ได้มีชื่อเมืองท่าข้างต้นอยู่ด้วย จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดในประเทศไทย ที่มีขนาดพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 2 ของภาคใต้ (รองจากสุราษฎร์ธานี) ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 780 กิโลเมตร จังหวัดที่อยู่ติดกัน (จากทิศใต้ วนตามเข็มนาฬิกา) ได้แก่ สงขลา พัทลุง ตรัง กระบี่ และสุราษฎร์ธานี

เมืองนครศรีธรรมราชมีพัฒนาการทางด้านสังคมวัฒนธรรมมาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ เรื่อยมาจนถึงยุคประวัติศาสตร์สมัยสุโขทัย สมัยกรุงศรีอยุธยา และสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ปรากฏหลักฐานแสดงความเจริญรุ่งเรืองทางพระพุทธศาสนาและศาสนาพราหมณ์มาตั้งแต่อดีต เช่น ประติมากรรมรูปเคารพ สถาปัตยกรรม โบราณวัตถุ โบราณสถาน และขนบธรรมเนียมประเพณีอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ชาวเมืองนครศรีธรรมราชยังยึดถือปฏิบัติ

สืบทอดกันมา จังหวัดนครศรีธรรมราชจึงมีอารยธรรมและศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติบ้านเมืองมาจนกระทั่งปัจจุบัน

4.1.1 นครศรีธรรมราชสมัยก่อนประวัติศาสตร์

จากการค้นพบหลักฐานทางด้านโบราณคดีในดินแดนนครศรีธรรมราช แสดงให้เห็นว่า นครศรีธรรมราชเป็นดินแดนที่เคยมีมนุษย์อาศัยมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ยุคหินกลาง ยุคหินใหม่ และยุคโลหะ ในยุคหินเก่าไม่พบหลักฐานทางโบราณคดีในจังหวัด นครศรีธรรมราช หลักฐานที่พบอยู่ในยุคหินกลาง ซึ่งพบทั่วไปในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนยุคหินกลาง พบเครื่องมือหินเก่าที่ถ้ำตาหมีนยม อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวได้ว่าในจังหวัดนครศรีธรรมราชได้มีมนุษย์เข้ามาอยู่อาศัยอยู่ตั้งแต่ ยุคหินกลางเป็นต้นมา และยุคหินใหม่ได้พบเครื่องมือเครื่องใช้ และภาชนะดินเผากระจัดกระจายโดยทั่วไปทั้งที่บริเวณถ้ำ และที่ราบของจังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น พบเครื่องมือหินที่มีบาดัวขวานยาวใหญ่หรือระนาดหิน ที่อำเภอท่าศาลา และพบขวานหินขัด จะงอยปากนก มัดหิน ลีวหิน และหม้อสามขา ในหลาย บริเวณของจังหวัดนครศรีธรรมราช สำหรับยุคโลหะ มีพัฒนาการจากชุมชนโบราณในยุคหินใหม่ ที่ได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนถึง พุทธศตวรรษที่ 1-3 เป็นช่วงที่ได้รับอารยธรรมสมัยประวัติศาสตร์ จากดินแดนภายนอก เช่น จีน เวียดนาม อินเดียและอาหรับ ทำให้ชุมชนพื้นเมืองเดิมเปลี่ยนแปลง ไปสู่ลักษณะของชุมชนใหม่ มีพัฒนาการทางเทคโนโลยีสูงขึ้น โดยเฉพาะการรับความรู้ในเรื่อง โลหะวิทยา มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตจากชุมชนเกษตรกรรมดั้งเดิมไปสู่ระบบชุมชนแบบใหม่ มีการตั้งถิ่นฐานรวมกลุ่มกันเป็นชุมชนหมู่บ้านขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นพื้นฐานการพัฒนาไปสู่การเป็น ชุมชนเมือง มีการจัดระเบียบชุมชนแตกต่างไปจากเดิมในยุคโลหะ ได้พบหลักฐานทางโบราณคดี ที่สำคัญของยุคนี้คือ โบราณวัตถุที่ทำจากโลหะทั้งที่เป็นสำริดและเหล็ก ได้แก่กลองมโหระทึก สำริดในนครศรีธรรมราช ที่บ้านเกียกกาย ตำบลท่าเรือ อำเภอเมืองไทรบุรี และที่คลองคูด้วน อำเภอฉวางอีกใบหนึ่ง ซึ่งกลองมโหระทึกดังกล่าวนี้ จัดอยู่ในวัฒนธรรมดองซอน ประเทศ เวียดนาม ตามหลักฐานที่ปรากฏ ยืนยันได้ว่ายุคนี้ชุมชนในนครศรีธรรมราช ได้มีการติดต่อหรือ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับชุมชนอื่นแล้วโดยการเดินเรือ แสดงให้เห็นว่าสังคมหรือชุมชนใน นครศรีธรรมราชเริ่มย่างเข้าสู่สังคมเมืองในยุคประวัติศาสตร์แล้ว ประมาณต้นพุทธศตวรรษที่ 5 (สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ 11 นครศรีธรรมราช มปป.: 9-82)

4.1.2 นครศรีธรรมราชสมัยประวัติศาสตร์

การแบ่งยุคสมัยประวัติศาสตร์โบราณคดีกำหนดให้ยุคประวัติศาสตร์ของ ชุมชนนั้น เริ่มต้นจากการรู้จักใช้ภาษาเขียน นครศรีธรรมราชจึงเข้าสู่ยุคประวัติศาสตร์อย่างแท้จริง ในพุทธศตวรรษที่ 12 โดยถือเอาจารึกอักษรโบราณที่พบในเมืองนครศรีธรรมราชเป็นเกณฑ์

จารึกรุ่นแรกหลักฐานสำคัญคือการพบศิลาจารึกอักษรปัลลวะ (อินเดียโบราณ) สามหลัก ได้แก่ จารึกหุบเขาช่องคอย จารึกวัดมเหยงค์ และจารึกวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ข้อความในจารึกล้วนกล่าวถึงความเชื่อและความศรัทธาในศาสนาพราหมณ์ แสดงให้เห็นว่าอินเดียเป็นชาติแรกที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมด้านศาสนาและภาษาสู่นครศรีธรรมราช

สมัยกรุงสุโขทัย นครศรีธรรมราชเป็นแคว้นอิสระ มีความสัมพันธ์อันดีกับสุโขทัยอยู่ในช่วงเวลาประมาณพุทธศตวรรษที่ 18-19 อาณาจักรตามพหุรงค์เป็นชื่อเดิมของเมืองนครศรีธรรมราช ในสมัยสุโขทัย เรียกว่า “นครศรีธรรมราช” เป็นสมัยแห่งความเจริญรุ่งเรืองด้านเศรษฐกิจ เพราะมีท่าเรือและรายได้จากการค้า ศักยภาพทางการปกครองจึงแข็งแกร่ง เจ้าเมืองมีสถานะเป็นกษัตริย์ โดยเฉพาะสมัยพระเจ้าศรีธรรมโศกราช แห่งราชวงศ์ปทุมวงศ์ (ปัทมวงศ์) มีอำนาจการปกครองครอบคลุมคาบสมุทรมลายู มีหัวเมืองอยู่ภายใต้ การปกครองถึง 12 หัวเมืองทำให้มีการเรียกชื่อเมืองภายใต้การปกครองในสมัยนั้นว่า “เมือง 12 นักษัตริย์” ตามคัมภีร์มหาวงศ์บันทึกไว้ว่ากษัตริย์แห่งเมืองนครศรีธรรมราชคือ พระเจ้าจันทรภาณุ (พระเจ้าศรีธรรมโศกราชที่ 4) ได้ยกกองทัพไปตีลังกาในปี พ.ศ. 2026 ระบุว่ากษัตริย์จากเมืองสิริธรรมนคร ยกกองทัพมายึดเมืองลวปุระ (ละโว้หรือลพบุรี) ในระหว่างที่ท่าสงครามกับหริภุญชัย (ลำพูน) และ ปี พ.ศ. 1826 ในศิลาจารึกหลักที่ 1 แห่งกรุงสุโขทัยได้จารึกยกย่องความเป็นผู้รู้ของปราชญ์และคณะสงฆ์จากเมืองนครศรีธรรมราช มีความเจริญรุ่งเรืองกว่าร้อยปีภายใต้การปกครองของกษัตริย์แห่งราชวงศ์ปัทมวงศ์ 5 พระองค์ และเสื่อมหลังจากยกทัพไปตีเมืองลังกา มีโจรชาวเข้ปสันเมืองถึงสามครั้ง และเกิดไข้ห่าระบาด (อหิวาต์ตกโรค) ผู้คนล้มตายจำนวนมาก ในขณะที่อาณาจักรอยุธยาเริ่มเป็นปึกแผ่น และขยายอำนาจจนถูกผนวกเข้าเป็น ส่วนหนึ่งของอยุธยาพร้อมกับกรุงสุโขทัยในช่วงเวลาดับพุทธศตวรรษที่ 20

สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี นครศรีธรรมราชกลายเป็นเมืองประเทศราชของกรุงศรีอยุธยา ในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถได้ทรงเปลี่ยนฐานะเมืองนครศรีธรรมราชเป็นเมืองชั้นเอกคู่กับเมืองพิษณุโลก มีขุนนางระดับเจ้าพระยาจากกรุงศรีอยุธยาเป็นเจ้าเมือง มีบรรดาศักดิ์ว่า “เจ้าพระยาศรีธรรมราชชาติเดโชไชยมไหสุริยาธิบดี อภัยพิริยบรากรมภาหุ” มีการควบคุมเมืองนครศรีธรรมราชไว้มากขึ้น โดยการส่งผู้ปกครองจากกรุงศรีอยุธยาแทนการแต่งตั้งชาวนครศรีธรรมราชดังแต่ก่อน ในสมัยสมเด็จพระนเรศวรยกกองทัพไปตีกัมพูชาใน พ.ศ.2136 เมืองนครศรีธรรมราชมีหน้าที่จัดกำลังทัพเรือเข้าร่วมรบด้วย ครั้นถึงสมัยสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง พ.ศ.2172 ซึ่งตรงกับสมัยพระอาทิตย์วงศ์ แต่เมื่อพระเจ้าปราสาททองซึ่งเดิมมีบรรดาศักดิ์เป็นเจ้าพระยาโกษาโหมสุริยวงศ์ ต้องการชิงอำนาจ จึงได้เริ่มวางแผนที่จะกำจัดออกญาเสนาภิมุข (ยามาดา) เจ้ากรมทหารญี่ปุ่นผู้มีอำนาจมากในกรุงศรีอยุธยาเวลานั้น ให้ออกไป

เสียจากกรุงศรีอยุธยาเพื่อจะได้ไม่กระทำการขัดขวางการปราบดาภิเษกขึ้นเป็นกษัตริย์ของตน โดยส่งให้ออกญาเสนาภิมุขไปปราบกบฏที่นครศรีธรรมราชสำเร็จ แต่ออกญาเสนาภิมุขก็ถึงแก่อสัญกรรมเพราะถูกวางยาพิษหลังจากนั้น เมืองนครศรีธรรมราชสงบมาระยะหนึ่ง ครั้นถึงสมัยผลัดแผ่นดินพระเพทราชาได้ขึ้นครองราชย์ต่อจากพระนารายณ์มหาราช ใน พ.ศ. 2227 ก็เกิดการกบฏขึ้นโดยพระรามเดโชผู้เป็นเจ้าเมือง ไม่ยอมเข้าถวายน้ำพิพัฒน์สัตยาต่อพระเพทราชาถึง 3 ปี พระเพทราชาจึงให้ยกกองทัพบกและกองทัพเรือไปตีเมืองนครศรีธรรมราช

สมัยกรุงธนบุรี เมื่อเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2310 ตำแหน่งเจ้าพระยานครศรีธรรมราชว่างอยู่ หลวงสิทธิชนายเวรมหาดเล็ก (หนู) ซึ่งออกไปรับราชการตำแหน่งปลัดเมืองเป็นผู้รักษาราชการเมืองนครศรีธรรมราช ทราบว่ากรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่า ไม่มีเจ้านายปกครองประเทศ หลวงสิทธิจึงตั้งตัวเป็นเจ้าผู้ครองเมืองนครศรีธรรมราชเป็นอิสระ พระเจ้ากรุงธนบุรี (สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช) ยাত্রากองทัพไปปราบจับตัวเจ้านคร (หนู) ได้ และมีพระราชดำริว่าเจ้านครมิได้มีใจกบฏคิดร้ายต่อประเทศ แต่ตั้งตัวขึ้นเนื่องจากบ้านเมืองเป็นจลาจล จึงโปรดเกล้าฯ ให้มารับราชการอยู่ที่กรุงธนบุรี และให้เจ้านราสุริยวงศ์หลานเธอออกไป ครองเมืองนครศรีธรรมราช ต่อมาเจ้านราสุริยวงศ์ถึงแก่พิราลัย พระเจ้ากรุงธนบุรีมีพระราชดำริว่าเจ้านคร (หนู) ได้เข้ามารับราชการมีความจงรักภักดี และได้ถวายธิดาทำราชการ มีราชบุตร (คือพระพงษ์นรินทร์ และพระอินทร์อภัย) เป็นที่ไว้วางพระราชหฤทัยเป็นอย่างยิ่ง จึงโปรดเกล้าฯ ให้เจ้านครออกไปครองเมืองนครศรีธรรมราช และสถาปนาขึ้นเป็น พระเจ้านครศรีธรรมราช เจ้าขันธสีมา (หนู)

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ 1 มีพระราชดำริว่าพระเจ้านครศรีธรรมราชมีความซราทุพพลภาพ ไม่สามารถปกครองบ้านเมืองได้ จึงโปรดให้ออกจากตำแหน่งกลับเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และโปรดให้เจ้าอุปราช (พัฒน์) บุตรเขยเจ้านคร ขึ้นเป็นผู้สำเร็จราชการเมืองนครศรีธรรมราช เมื่อวันอังคาร เดือน 8 แรม 11 ค่ำ จุลศักราช 1146 (พ.ศ. 2327) ปีมะโรงศก แต่โปรดให้มียศเพียงเจ้าพระยาตามประเพณีแต่เดิมเมื่อครั้งกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี เมืองนครศรีธรรมราชจึงเป็นเมืองที่เคยมีกษัตริย์ปกครอง และมีฐานะเป็นประเทศราช 8 ปี เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (พัฒน์) รับราชการจนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 มีความซราภาพ จึงทรงยกขึ้นเป็นเจ้าพระยาสุธรรมมนตรี ตำแหน่งกิตติมศักดิ์ และทรงตั้งพระบริรักษ์ภูเบศร์ (น้อย) บุตรเจ้าพระยานคร (พัฒน์) เป็นเจ้าพระยานครศรีธรรมราช(น้อย) คนใหม่ มีนามในตราตั้งว่า “พระยาศรีธรรมโสกราช ชาติเดโชไชยมไหสุริยาธิบดี อภัยพิริยปรากรมพาหุ พระยาศรีธรรมราช” ต่อมากระทำความดีความชอบในราชการจนได้รับการแต่งตั้งเป็น “เจ้าพระยานครศรีธรรมราช” คนทั่วไปรู้จักในนาม “เจ้าพระยา

นครน้อย” เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (น้อย) ตามหลักฐานทางราชการกล่าวว่าเป็นบุตรเจ้าพระยานคร (พัฒน์) แต่คนทั่วไปเชื่อว่าเป็นโอรสของพระเจ้ากรุงธนบุรี (สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช) เจ้าเมืองนครศรีธรรมราชมีความสามารถมาก ได้ทำการปราบปรามหัวเมืองมลายูได้สงบราบคาบ เป็นนักการทูตที่สำคัญคนหนึ่งของประเทศ โดยเฉพาะการเจรจากับอังกฤษในสมัยรัชกาลที่ 2-3 ได้ทำให้เมืองนครศรีธรรมราชมีอิทธิพลต่อหัวเมืองมลายู และเป็นที่น่าเชื่อถือยำเกรงแก่บริษัทยังอังกฤษ ซึ่งกำลังแผ่อิทธิพลทางการค้าขายและทางการเมืองในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 (ครองราชย์ พ.ศ.2394- 2411) เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (น้อย) นอกจากมีความสามารถด้านการสงครามและการทูตแล้ว ยังเป็นผู้มีฝีมือในทางช่าง เช่น ฝีมือในทางการต่อเรือจนได้รับสมญาว่าเป็น "นาวิสถาปนิก" เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (น้อย) ภายหลังจากเจ้าพระยานครศรีธรรมราช (น้อย) ถึงแก่อสัญกรรม เจ้าเมืองนครศรีธรรมราชคนถัดมาคือเจ้าพระยานครศรีธรรมราช (น้อยกลาง) ผู้เป็นบุตรปกครองดูแลหัวเมืองไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร เป็นเหตุให้หัวเมืองมลายูกระด้างกระเดื่อง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงแก้ไขจัดการปกครองหัวเมืองปักษ์ใต้ โดยให้มีการปกครองเป็นมณฑล เมืองนครศรีธรรมราชจึงเป็นมณฑลหนึ่งของสยามประเทศ โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาสุขุมนัยวินิต (ปั้น สุขุม) เป็นข้าหลวงเทศาภิบาลคนแรกของมณฑลนครศรีธรรมราชใน พ.ศ. 2439

สมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้มีการเปลี่ยนแปลงการบริหารราชการแผ่นดินด้านการปกครองหัวเมืองอีกครั้งหนึ่ง ได้โปรดเกล้าฯ ให้มีการแต่งตั้งตำแหน่งอุปราชปักษ์ใต้ขึ้นเพื่อปกครองหัวเมืองปักษ์ใต้ทั้งหมด และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมเด็จพระเจ้าฟ้ายุคลทิฆัมพร กรมหลวงลพบุรีราเมศวร์ ดำรงตำแหน่งอุปราชปักษ์ใต้

สมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชเป็นประชาธิปไตยในปี พ.ศ. 2475 มีการยกเลิกตำแหน่งอุปราช และใช้รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ มีรัฐบาลทำหน้าที่บริหารประเทศ โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บริหารประเทศ และมีพระยามโนปกรณนิติธาดาเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกของไทย หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ.2475 ได้ยุบมณฑลนครศรีธรรมราชลงเป็นจังหวัดหนึ่งของราชอาณาจักรไทย และดำรงฐานะดังกล่าวเรื่อยมาจนรัชกาลปัจจุบัน (คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ 2552: 51-76) (สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ 11 นครศรีธรรมราช มปป.: 85-138)

4.2 โบราณสถาน โบราณวัตถุของลิกอร์

โบราณสถาน โบราณวัตถุของเมืองลิกอร์ ปรากฏอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นสถานที่ที่ก่อสร้างโดยฝีมือมนุษย์ หรือสถานที่ที่พบร่องรอยกิจกรรมของมนุษย์ในอดีตที่มีคุณค่าในทางศิลปะ ประวัติศาสตร์และโบราณคดี เป็นแหล่งเรียนรู้ประเภทหลักฐานชั้นต้น จากสถานที่จริง อาทิเช่น วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช หอพระพุทธรูปหิมาลัย ศาลพระเสื้อเมือง วัดสวนป่า หอพระอิศวร หอพระนารายณ์ วัดเสมาเมือง ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอยจังหวัดนครศรีธรรมราช ห้วนโมเมืองนครศรีธรรมราช ศิวลึงค์เมืองนครศรีธรรมราช เครื่องถมเมืองนครศรีธรรมราช ศิลาจารึกเมืองนครศรีธรรมราช เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการรวบรวมข้อมูลไว้ในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติและหอสมุดแห่งชาติ นครศรีธรรมราช สำหรับเป็นแหล่งเรียนรู้ได้อีกทางหนึ่ง (คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ 2552: 83-85)

4.3 วิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช

วิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล เมื่อเวลาผ่านไป สังคมมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง อันเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความคิด ค่านิยม อุดมการณ์ การเมืองการปกครอง และบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งมีผลให้วิถีชีวิตของคนไทยในสมัยต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน โดยลักษณะของพฤติกรรมต่าง ๆ จะเป็นตัวบ่งบอกถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตแต่ละแบบพฤติกรรมในการเข้าสังคม ในการบริโภค ในการหาความบันเทิง การพักผ่อนหย่อนใจใช้เวลาว่าง และการแต่งตัว ล้วนเป็นส่วนประกอบของรูปแบบการดำเนินชีวิต รูปแบบการดำเนินชีวิตจะถูกดำเนินเป็นอุปนิสัย เป็นวิธีประจำที่กระทำสิ่งต่างๆ อาทิเช่น ประชากร อาชีพ ภูมิศาสตร์ อาณาเขต การปกครอง และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นผลงานระดับชาวบ้าน (ภูมิปัญญาชาวบ้าน) เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตชาวบ้าน มีการสืบทอดจนมีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ ที่สามารถรับรู้ได้ว่ามาจากถิ่นใด อาทิเช่น หนังตะลุง มโนราห์ เพลงบอก หัตถกรรมจากย่านลิเภา และหนังตะลุง ฝ่ายกเมืองนครศรีธรรมราช เครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น เป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราชเพราะเป็นการทำสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ทำขึ้นด้วยมือ ทำใช้กันเฉพาะในท้องถิ่นชุมชนด้วยวัสดุที่มีในท้องถิ่นนั้น ถ่ายทอดจากผู้ใหญ่สู่เด็กในครอบครัวเดียวกัน เป็นงานสร้างสรรค์ที่เคียงคู่กับสังคมไทยในท้องถิ่นนครศรีธรรมราชมาโดยตลอด ซึ่งเป็นกระจกสะท้อนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวนครศรีธรรมราช (คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ 2552: 1-29)

4.4 ประเพณีและวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช

ประเพณีและวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราชนั้นล้วนได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่เข้าสู่สังคม อาจได้รับอิทธิพลจากการติดต่อกับภูมิภาคอื่น เช่น การเป็นอาณานิคม การค้าขาย การย้ายถิ่นฐาน การสื่อสารมวลชนและศาสนา อีกทั้งระบบความเชื่อ ไม่ว่าจะได้รับอิทธิพลมาจากไหน ประเพณีและวัฒนธรรมเป็นเรื่องศาสนาที่มีบทบาทในวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติมาโดยตลอด โดยรับเอาแบบปฏิบัติที่หลากหลายเข้ามาผสมผสานในการดำเนินชีวิต ประเพณีจึงเรียกได้ว่าเป็นวิถีแห่งการดำเนินชีวิตของสังคม โดยเฉพาะศาสนาซึ่งมีอิทธิพลต่อประเพณีและวัฒนธรรมนครศรีธรรมราชมากที่สุด วัฒนธรรมต่าง ๆ ในนครศรีธรรมราช สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของพุทธศาสนาที่มีต่อสังคมไทย และชี้ให้เห็นว่าชาวนครศรีธรรมราชให้ความสำคัญในการบำรุงพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่อดีตกาล มีศิลปกรรมที่งดงามเพื่อใช้ในพิธีกรรมทางศาสนาตั้งแต่โบราณกาล อาทิเช่น ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ ประเพณีสวดดำน ประเพณีสารทเดือนสิบ ประเพณีให้ทานไฟ ประเพณีลากพระ ประเพณีแห่นางดาน พิธีกวนข้าวหมูป่ายาส (ยาอุ) เป็นต้น (คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ 2552: 149-159)

4.5 บทส่งท้ายเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช

นครศรีธรรมราชมีแผนพัฒนาจังหวัด คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชื่อมโยงกับแนวยุทธศาสตร์และนโยบายระดับประเทศและโลก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ประเทศและยุทธศาสตร์เข้าสู่ประชาคมอาเซียน ยุทธศาสตร์กระทรวง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและสังคมโลก ตลอดจนบูรณาการเชื่อมโยงสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ด้าน คือ การบริหารจัดการการเกษตรที่มีคุณภาพและครบวงจร การท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและพลังงาน การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และพอเพียง และการสร้างสังคมอยู่ดีมีสุข สำหรับในด้านการท่องเที่ยว นอกจากการมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติแล้ว ยังมีส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยการจัดกิจกรรมด้านแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการจัดงานต่าง ๆ ทั้งประเภทเที่ยวชมโบราณสถาน โบราณวัตถุ งานส่งเสริมวัฒนธรรมที่หน่วยงานต่าง ๆ ได้จัดขึ้น อาทิเช่น นักรถชมเมืองเล่าเรื่องลิกอร์ โดยเทศบาลนครนครศรีธรรมราช งานประเพณีบุญเดือนสิบ งานประเพณีแห่นางดาน งานประเพณีให้ทานไฟ งานประเพณีลากพระ งานยลนครหัตถศิลป์เขื่อนลิกอร์ เป็นต้น <http://www.nakhonsithammarat.go.th/>

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

5.1 งานวิจัยในประเทศ

จันทรา ทองสมัคร (2541) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ประเพณีท้องถิ่นนครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องประเพณีท้องถิ่นนครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช (2) ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาท้องถิ่นของเรา และนักเรียนที่เรียนวิชาท้องถิ่นของเราที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ประเพณีท้องถิ่นนครศรีธรรมราชที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้น เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาท้องถิ่นของเราจำนวน 23 คน และนักเรียนที่เรียนวิชาท้องถิ่นของเรา จำนวน 448 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ประเพณีท้องถิ่นนครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช (2) แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาท้องถิ่นของเรา (3) แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักเรียนที่เรียน วิชาท้องถิ่นของเรา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ และนักเรียนมีความคิดเห็นด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนด้านเนื้อเรื่อง การใช้ภาษา ด้านภาพประกอบ อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และนักเรียนมีความคิดเห็นด้านรูปเล่มและการพิมพ์อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด แต่อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

กัลปพฤกษ์ มุงเมือง (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง เมืองเทิงบ้านฉัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ทดลองกับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนอนุบาลจิว (สักระยะใหม่) 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง เมืองเทิงบ้านฉัน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน แบบทดสอบหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพโดยใช้สถิติ จากผลการศึกษาพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง เมืองเทิงบ้านฉันมีประสิทธิภาพ 80.40 / 84.50 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 มีความพึงพอใจต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมในระดับมากที่สุด

จุฑามาศ สุขเกษม (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง สงขลาบ้านของเรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้ทดลองกับกลุ่มนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน วัดม่วงค่อม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 20 คน โดยเลือกแบบเจาะจงจากนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดม่วงค่อม จำนวน 73 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ (1) หนังสือ อ่านเพิ่มเติมเรื่อง สงขลาบ้านของเรา (2) แผนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (3) แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน หนังสืออ่านเพิ่มเติม (4) แบบทดสอบหลังเรียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม (5) แบบประเมินหนังสือสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (6) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ จากผลการศึกษาพบว่า (1) หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง สงขลาบ้านของเรา ผ่านการประเมินของผู้เชี่ยวชาญในระดับมากและมากที่สุด สมควรให้นำไปใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (2) หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง สงขลาบ้านของเรา มีประสิทธิภาพระหว่างกระบวนการต่อผลลัพธ์ E1 / E2 เท่ากับ 82.00 / 89.50 (3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง สงขลาบ้านของเรา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง สงขลาบ้านของเรา ในระดับมากที่สุด

ภาวณี ด่านศิริวานิชย์ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ย่าถิ่นแดนเครื่อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้ทดลองกับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชะอวดวิทยาคาร อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยทดลองใช้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ย่าถิ่นแดนเครื่อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช (2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนและหลังอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ย่าถิ่นแดนเครื่อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช และ (3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ย่าถิ่นแดนเครื่อง สถิติที่ใช้การวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า (1) หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ย่าถิ่นแดนเครื่อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราชที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 88.24 / 80.76 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (2) นักเรียนมีผลการเรียนรู้ก่อนและหลังอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ย่าถิ่นแดนเครื่อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลการเรียนรู้หลังอ่านสูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนอ่าน (3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ย่าถิ่นแดนเครื่อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคุณค่าและประโยชน์

ที่จะได้รับ ด้านแบบฝึกหัดท้ายบท ด้านการใช้ภาษา ด้านภาพประกอบและแผนที่ด้านลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์ และด้านเนื้อหาตามลำดับ

นางเยาว์ สุทธิสงค์ (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง เมืองกระบี่ มรกตอันดามัน สำหรับรายวิชาท้องถิ่นของเราในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดกระบี่ โดยใช้วิธีวิจัยจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมและปรับปรุงแก้ไขต้นฉบับ กลุ่มผู้ประเมินประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาของจังหวัดกระบี่ จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนและการสร้างหนังสือ จำนวน 3 คน ครูผู้สอนวิชาท้องถิ่นของเราจังหวัดกระบี่ จำนวน 16 คน และนักเรียนที่เรียนวิชาท้องถิ่นของเรา จำนวน 25 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ความถูกต้องของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านเนื้อหาสาระทั้งหมด 9 บท เปิดม่านเมืองกระบี่ สถาปนามิศาสตร์ คีนวันทรงความหมาย ผู้คนงานอาชีพ ประเพณีงามพิสุทธศิลป์งามพื้นถิ่น สถานที่คงเมือง ความดียังยืน และกระบี่ในอนาคต มีความถูกต้องมากที่สุด (2) ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้านรูปแบบหนังสือที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนและการสร้างหนังสือ มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (3) ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านการนำไปใช้ป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ประเมินโดยครูผู้สอนวิชาท้องถิ่นของเรา มีระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี และ (4) ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้านความง่ายต่อการทำความเข้าใจที่ประเมินโดยนักเรียนที่เรียนวิชาท้องถิ่นของเรา มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี

อรอนงค์ ทองศิริประเสริฐ (2552) การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ทุ่งสงเมืองน่าอยู่ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ทุ่งสงเมืองน่าอยู่ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้มีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหาของอำเภอทุ่งสง จำนวน 3 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านรูปแบบหนังสือ จำนวน 3 คน ครูผู้สอนหมวดวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง จำนวน 3 คน และนักเรียนที่เรียนรายวิชาภูมิศาสตร์ จำนวน 10 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ความถูกต้องของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านเนื้อหาสาระทั้งหมด 9 บท คือ เปิดประตูสู่เมืองทุ่งสง ทุ่งสงแห่งความทรงจำ รู้เรื่อง เมืองทุ่งสง ผู้คนงานอาชีพ จรโลง ประเพณีงดงาม สืบสานศิลป์คงคู่เมือง และสู่นาคอดอันสดใส มีความถูกต้องมากที่สุด (2) ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้านรูปแบบหนังสือที่ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านรูปแบบหนังสือ มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี (3) ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในการ

นำไปใช้เป็นที่ประกอบการเรียนการสอนที่ประเมินโดยครูผู้สอนหมวดวิชาสังคมศึกษา มีระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี และ (4) ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้านความยากง่ายต่อการทำความเข้าใจที่ประเมินโดยนักเรียนที่เรียนวิชา ภูมิเศรษฐศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี

5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

โรเจอร์ส (Rogers.1990) แห่งมหาวิทยาลัยรัฐเวย์น (Wayne State University) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง อิทธิพลของหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง พิกอิน อะวิก (PIG IN A WIG) ที่มีต่อการอ่านของนักเรียนซึ่งเรียนในระดับ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าการอ่านหนังสือเพิ่มเติมเรื่อง พิกอิน อะวิก ช่วยให้นักเรียนเกิดความจำเป็นที่ดีเยี่ยมในเรื่องคำศัพท์และความสนใจอ่านหนังสือเพียงใด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 1 จำนวน 39 คนและเป็นเด็กที่มีผลการเรียนต่ำในวิชาการอ่าน หรือวิชาคณิตศาสตร์หรือทั้ง 2 วิชา วิจัยการใช้วิธีการสังเกตอย่างไม่เป็นทางการของการปรับตัวเด็กใน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ซึ่งเวลา 15 นาทีของทุกวัน ให้แต่ละกลุ่มเริ่มเรียนเหมือนกัน โดยใช้หลักการอ่านของเนลสันและคณิตศาสตร์ และใช้เวลา 45 นาทีของทุกวัน การจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมการอ่านตามแบบที่ได้แนะไว้ในหนังสือคู่มือครูกลุ่มทดลองที่ 2 สอนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม พิกอิน อะวิก ซึ่งเขียนเป็นภาษาธรรมชาติ มีเพลงสำหรับเด็กและกิจกรรมร้องประกอบเพลง มีการคัดเลือกวัสดุอุปกรณ์อย่างรอบคอบตามความยากของการเรียนแต่ละระดับ ส่วนกลุ่มควบคุมดำเนินกิจกรรม ตามโครงการคณิตศาสตร์เพิ่มเติม ผลการวิจัย ปรากฏว่ากลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม มีผลการจำเหนือกว่ากลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองที่สอนโดยการอ่านหนังสือเพิ่มเติมการอ่านหนังสืออย่างเป็นอิสระมากขึ้น มีความสนุกสนานกับการอ่าน พ่อแม่ได้ร่วมกิจกรรมการอ่านของลูกมากขึ้นโดยลูกมาเล่าเรื่อง พิกอิน อะวิก ที่อ่านมาจากโรงเรียนให้ฟังทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูก

สมิทและยัง (Smith and Young.1995) แห่งมหาวิทยาลัยรัฐเจอร์ (Rutgers University) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินความชอบในการอ่านหนังสือเรื่องสั้นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักเรียนชอบอ่านหนังสือเรื่องสั้นที่ตนชอบที่สุด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในระดับ 7 ถึงระดับ 12 จำนวน 169 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าปัจจัยที่ส่งเสริมความชอบของนักเรียน จำแนกแตกต่างออกได้เป็น 3 ลักษณะตามลำดับคือ ชอบแนวความคิดของเรื่อง ชอบประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน ชอบลักษณะของการผูกเรื่อง ผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำไปสร้างเครื่องมือสำรวจความคิดเห็นลักษณะความชอบแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้ข้อคำถาม จำนวน 26 ข้อ การวิเคราะห์ใช้หลักทฤษฎีปฏิบัติการสนองตอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาในระดับ 9 ถึงระดับ 12 จำนวน 118 คนโดยสุ่ม

ตามระดับชั้น เพศ และความสามารถ ที่ถูกประเมินผลไว้แล้ว ผลการปรากฏว่า มีผลคล้ายคลึงกับการวิจัยไปเป็นข้อกำหนดเลือกหนังสือให้นักเรียนอ่านให้ตรงตามลักษณะความชอบของนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม สรุปได้ว่า การพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้น ทำให้ครูผู้สอนสามารถนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมไปใช้เป็นสื่อเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา และให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีส่วนช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ถ้าผู้สร้างหนังสือจัดเนื้อหาให้เหมาะสมสอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และสภาพแวดล้อมของนักเรียนในแต่ละท้องถิ่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้น โดยมุ่งหวังให้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นสื่อไปสู่เป้าหมายการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดแก่นักเรียน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอีกด้วย



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย มีดังต่อไปนี้

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนและการสร้างหนังสือ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศึกษา เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 20 ปี มีความรู้เกี่ยวกับจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นอย่างดี เป็นคณะทำงานระดับจังหวัด เป็นผู้มีความสามารถในการเขียนหนังสือและการสร้างหนังสือ และเป็นผู้ที่มีความรู้ในการใช้หลักสูตรเป็นอย่างดี

1.1.2 นักเรียนที่เรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 26 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยมี 2 กลุ่ม

1.2.1 ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา เป็นนักโบราณคดี สำนักศิลปากรที่ 14 นครศรีธรรมราช ให้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนและการสร้างหนังสือ เป็นผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ประสพการณ์เป็นกรรมการจัดทำหนังสือภาษาไทยพื้นฐาน กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2531-2536 ให้ตรวจสอบประเมินผลเพื่อพัฒนารูปแบบและการนำเสนอหนังสือ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน

สังคมศึกษา เป็นศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศึกษา ตรวจสอบด้านหลักสูตร เนื้อหาสาระ และภาพรวมของการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม

1.2.2 นักเรียนที่เรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2556 โดยเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

2.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง จากลิกอร์ศูนย์นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นในการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม จำนวน 2 ฉบับ คือ สำหรับผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนและการสร้างหนังสือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศึกษา และนักเรียนที่เรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อทราบหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร

2.2.2 ศึกษาสภาพท้องถิ่นเพื่อกำหนดหัวข้อและเป้าหมายในการศึกษา

2.2.3 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลในการเรียบเรียงเนื้อหา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1) หนังสือวัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกถัมภ์และภูมิปัญญาจังหวัดนครศรีธรรมราช จัดทำโดย คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช จัดพิมพ์เนื่องในโอกาสพระราช-พิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2552

2) หนังสือประวัติศาสตร์โบราณคดี นครศรีธรรมราช จัดทำโดยสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 11 นครศรีธรรมราช สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร

3) เอกสารที่จัดทำโดยเทศบาลนครนครศรีธรรมราช

- 4) เอกสารสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (นครศรีธรรมราช)
- 5) สารนครศรีธรรมราช จัดทำโดย องค์การบริหารส่วนจังหวัด

นครศรีธรรมราช

- 6) เอกสารที่จัดทำโดยศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช
- 7) เอกสารที่จัดทำโดยพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช
- 8) เอกสารที่จัดทำโดยสำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช
- 9) หนังสืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของจังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2.4 สํารวจข้อมูลของจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อนำข้อมูลไปเป็นเนื้อหาประกอบในหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแะ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2.5 ศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมเพื่อนำไปวางแผนสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช

2.2.6 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมาย ความสำคัญและหลักการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมจากผู้มีประสบการณ์ในการทำหนังสือ รวมทั้งเอกสารหลักการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้่นวางแผน

1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ ขอบข่ายของเนื้อหา ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม แล้วจึงรวบรวม เลือกรสร และวิเคราะห์ เพื่อกำหนดเป็นเนื้อหาที่จะเสนอ การศึกษาเอกสารเกี่ยวกับจังหวัดนครศรีธรรมราชข้างต้น สามารถนำมาพัฒนาเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแะ จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อใช้ประกอบการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แบ่งออกเป็น 5 บท ซึ่งในแต่ละบทผู้วิจัยสามารถนำมากำหนดเค้าโครงหนังสือ เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช ออกเป็นเนื้อหาต่าง ๆ ดังนี้

บทที่ 1 อดีตของลิกอร์

บทที่ 2 ร่องรอยโบราณสถานโบราณวัตถุของลิกอร์

บทที่ 3 วิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช

บทที่ 4 ประเพณีและวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช

บทที่ 5 บทส่งท้าย

1.2 กำหนดเค้าโครงหนังสือ จากจุดประสงค์ของหนังสือและขอบข่าย เนื้อหาสาระสำคัญ ที่ได้กำหนดในขั้นแรก ผู้วิจัยได้กำหนดเค้าโครงหนังสือ เรื่อง จากลิกอร์ผู้ นครศรีธรรมราช ดังนี้

บทที่ 1 อคติของลิกอร์

1. ประวัติลิกอร์
2. ยุคสมัยทางประวัติศาสตร์
 - 2.1 ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประกอบด้วย
 - ยุคหินกลาง
 - ยุคหินใหม่
 - ยุคโลหะ
 - 2.2 ยุคสมัยประวัติศาสตร์ ประกอบด้วย
 - สมัยกรุงสุโขทัย
 - สมัยกรุงศรีอยุธยา
 - สมัยกรุงธนบุรี
 - สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

บทที่ 2 ร่องรอยโบราณสถาน โบราณวัตถุของลิกอร์

1. โบราณสถาน
 - 1.1 วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร
 - 1.2 หอพระสิหิงค์
 - 1.3 ศาลพระเสื้อเมือง
 - 1.4 หอพระอิศวร
 - 1.5 หอพระนารายณ์
 - 1.6 วัดเสมาเมือง
 - 1.7 วัดสวนป่า
 - 1.8 กำแพงเมืองนครศรีธรรมราช
2. โบราณวัตถุ
 - 2.1 พระพุทธรูปหินก้นนครศรีธรรมราช
 - 2.2 ศิลากาฬหุบเขาช่องคอย
 - 2.3 ห้วนโมเมืองนครศรีธรรมราช

บทที่ 3 วิธีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช

1. นครศรีธรรมราชในปัจจุบัน
2. ภูมิศาสตร์ ที่ตั้ง อาณาเขต
3. ประชากรและการดำเนินชีวิต
4. เศรษฐกิจและอาชีพ

บทที่ 4 ประเพณี และวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช

1. ประเพณีของนครศรีธรรมราช
 - 1.1 ประเพณีสารทเดือนสิบ
 - 1.2 ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ
 - 1.3 ประเพณีแห่นางดาน
 - 1.4 ประเพณีให้ทานไฟ
 - 1.5 ประเพณีกวนข้าวหมูป่ายาส (ยาคุ)
 - 1.6 ประเพณีลากพระ
2. วัฒนธรรมและภูมิปัญญา
 - 2.1 หนังตะลุง
 - 2.2 มโนราห์
 - 2.3 เพลงบอก
 - 2.4 เครื่องถมเมืองนคร
 - 2.5 หัตถกรรมย่านลิเภา
 - 2.6 แกะหนังตะลุง
 - 2.7 ฝ้ายกเมืองนคร
 - 2.8 เครื่องปั้นดินเผา

บทที่ 5 บทส่งท้าย

- 5.1 แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช
- 5.2 ศักยภาพในการพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช
- 5.3 การท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์
- 5.4 แหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์

2) ขึ้นยกร่างต้นฉบับ

ผู้วิจัยลงมือเขียนต้นฉบับหนังสืออ่านเพิ่มเติมตามแผนที่วางไว้

3) ขั้นทบทวนและปรับปรุง

หลังจากการเขียนต้นฉบับที่วางแผนไว้เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่เรื่องแรกจนถึงเรื่องสุดท้าย ผู้วิจัยได้ปรับปรุงต้นฉบับหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้วยตนเอง โดยการอ่านทบทวนเนื้อหาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ตรวจสอบการใช้ภาษา ตรวจสอบว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ แล้วปรับปรุงในส่วนที่บกพร่อง นำหนังสือไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและรูปแบบการทำหนังสือ แล้วนำมาปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง จนมั่นใจว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ แล้วจึงนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมฉบับร่างที่ได้มีการปรับปรุงแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง และนำแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบและนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง จากนั้นนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์เนื้อหา

2.2.7 การประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช ทั้ง 2 ฉบับ มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1) ศึกษาข้อมูลทางวิชาการ จากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามโดยทั่วไป และการสร้างแบบสอบถามหนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

2) ศึกษาหลักเกณฑ์และเทคนิควิธีการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

3) สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม สำหรับนักเรียน

การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม ประกอบด้วยข้อพิจารณา 2 ด้าน คือ

1. ด้านการประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม สามารถนำไปใช้ประกอบการสอนได้และบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ผู้วิจัยได้นำต้นฉบับมาปรับปรุงแก้ไข โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อวิเคราะห์ ประเมินคุณภาพ และพัฒนาหนังสือด้านต่าง ๆ โดยสอบถามจาก

ผู้เชี่ยวชาญในเรื่อง เนื้อหา การนำเสนอเนื้อหา การใช้ภาษา ภาพประกอบ ลักษณะการพิมพ์ และรูปเล่ม คุณค่าหรือประโยชน์

แบบสอบถามความคิดเห็นในการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม สำหรับผู้เชี่ยวชาญกับการสร้างหนังสือเรื่อง จากลิกอร์สุนทรศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือ ทั้งหมด 5 บท คือ อดีตของลิกอร์ ร่องรอยโบราณสถานโบราณวัตถุของลิกอร์ วิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช ประเพณี และวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช และบทส่งท้าย

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ กำหนดหมายเลขแทนระดับค่าคะแนนของความคิดเห็น ดังนี้

ระดับเกณฑ์	ความหมาย
5	ท่านมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ มากที่สุด
4	ท่านมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ มาก
3	ท่านมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ ปานกลาง
2	ท่านมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ น้อย
1	ท่านมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบ

แบบสอบถามที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง จากลิกอร์สุนทรศรีธรรมราช

2. ด้านความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ผู้ที่สามารถช่วยแสดง ความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติมคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งไผ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน โดยสอบถามจากนักเรียนในเรื่อง เนื้อหาสาระ การใช้ภาษา ลักษณะการจัดรูปเล่ม ภาพประกอบ คุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติมนี้ มีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง จากลิกอร์สุนทรศรีธรรมราช สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งไผ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม
เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้

- 3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยและเอกสารความรู้
ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร จังหวัดนครศรีธรรมราช การสร้างการเขียนหนังสือ อ่านเพิ่มเติม
และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 3.2 กำหนดวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา มีความรู้เกี่ยวกับจังหวัดนครศรีธรรมราช
ด้านประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของนครศรีธรรมราช
- 3.3 ยกร่างต้นฉบับหนังสือ ตามแผนที่วางไว้
- 3.4 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้อง
- 3.5 ได้ปรับปรุงตามผู้เชี่ยวชาญ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบ
อีกครั้งหนึ่ง
- 3.6 ปรับปรุงคุณภาพหนังสือตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ
- 3.7 นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราชฉบับสมบูรณ์แล้วให้
นักเรียนอ่านและตอบคำถาม
- 3.8 ได้รวบรวมข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อไปใช้ปรับปรุง
แก้ไขต้นฉบับในด้านเนื้อหา ด้านการสะกด ด้านการใช้ภาษา ด้านภาพประกอบ เพื่อให้มีความ
ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในขั้นตอนสุดท้ายในการพิมพ์ และเหมาะสมในการนำไปใช้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์เนื้อหา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งไผ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน และขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญเรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งไผ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งไผ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญเรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งไผ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

จากการศึกษาผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญเรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งไผ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยการตอบแบบสอบถาม แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ 1) เนื้อหา 2) การนำเสนอเนื้อหา 3) การใช้ภาษา 4) ภาพประกอบ 5) ลักษณะการพิมพ์และรูปเล่ม 6) คุณค่าหรือประโยชน์ โดยใช้มาตราส่วน 5 ระดับ และเกณฑ์การตัดสินจากคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนน 4.50-5.00	หมายความว่า มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
คะแนน 3.50-4.49	หมายความว่า มาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
คะแนน 2.50-3.49	หมายความว่า ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
คะแนน 1.50-2.49	หมายความว่า น้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
คะแนน 1.00-1.49	หมายความว่า น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1 - ตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
	5	4	3	2	1	
โครงสร้างของหนังสืออ่านเพิ่มเติม 5 บท ในแต่ละบทประกอบด้วย บทนำเรื่อง เนื้อเรื่อง และบทสรุป	1	1	1	-	-	4.00
2 บทที่ 1 อดีตของลิกอร์						
2.1 ความถูกต้อง/ชัดเจน	-	1	2	-	-	3.33
2.2 ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	-	1	2	-	-	3.33
2.3 ความครอบคลุมเนื้อหา	-	2	1	-	-	3.58
เฉลี่ยรวม	1	5	6	-	-	3.58
3 บทที่ 2 ร่องรอยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ของลิกอร์						
3.1 ความถูกต้อง/ชัดเจน	-	2	1	-	-	3.67
3.2 ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	-	2	1	-	-	3.67
3.3 ความครอบคลุมเนื้อหา	-	1	2	-	-	3.33
เฉลี่ยรวม	-	5	4	-	-	3.56
4 บทที่ 3 วิธีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช						
4.1 ความถูกต้อง/ชัดเจน	-	2	1	-	-	3.67
4.2 ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	-	1	2	-	-	3.33
4.3 ความครอบคลุมเนื้อหา	1	1	1	-	-	4.00
เฉลี่ยรวม	1	4	4	-	-	3.67

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

	ด้านเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
		5	4	3	2	1	
5	บทที่ 4 ประเพณีและวัฒนธรรมของ นครศรีธรรมราช						
	5.1 ความถูกต้อง/ชัดเจน	1	1	1	-	-	4.00
	5.2 ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	1	2	-	-	-	4.33
	5.3 ความครอบคลุมเนื้อหา	1	1	1	-	-	4.00
	เฉลี่ยรวม	3	4	2	-	-	4.11
6	บทที่ 5 บทส่งท้าย						
	6.1 ความถูกต้อง/ชัดเจน	1	1	1	-	-	4.00
	6.2 ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	-	2	1	-	-	3.67
	6.3 ความครอบคลุมเนื้อหา	-	2	1	-	-	3.67
	เฉลี่ยรวม	1	5	3	-	-	3.78

จากตารางที่ 4.1 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหา เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีโครงสร้างของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ทั้งหมด 5 บท สรุปได้ว่า บทที่ 1 อดีตของลิกอร์ มีความถูกต้อง/ชัดเจน ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และความครอบคลุมเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.58$) บทที่ 2 ร่องรอยโบราณสถาน โบราณวัตถุของลิกอร์ มีความถูกต้อง/ชัดเจน ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และความครอบคลุมเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.56$) บทที่ 3 วิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช มีความถูกต้อง/ชัดเจน ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และความครอบคลุมเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) บทที่ 4 ประเพณีและวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช มีความถูกต้อง/ชัดเจน ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และความครอบคลุมเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.11$) บทที่ 5 บทส่งท้าย มีความถูกต้อง/ชัดเจน ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และความครอบคลุมเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$) โดยสรุปแล้วหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$)

ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านการนำเสนอเนื้อหา

	ด้านการนำเสนอเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
		5	4	3	2	1	
1	โครงสร้างเนื้อหาเป็นไปตามลำดับ	1	1	1	-	-	4.00
2	การกำหนดชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา นั้นๆ	-	2	1	-	-	3.67
3	การเน้นประเด็นความสำคัญของเนื้อหาเพื่อ กระตุ้นความสนใจของผู้อ่าน	-	2	1	-	-	3.67
4	ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	-	2	1	-	-	3.67
เฉลี่ยรวม		1	7	4	-	-	3.75

จากตารางที่ 4.2 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านการนำเสนอเนื้อหา สรุปได้ว่า โครงสร้างเนื้อหาเป็นไปตามลำดับ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$) การกำหนดชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหานั้นๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) การเน้นประเด็นความสำคัญของเนื้อหาเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้อ่าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) โดยสรุปแล้ว ด้านการนำเสนอเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$)

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านการใช้ภาษา

	ด้านการนำเสนอเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
		5	4	3	2	1	
1	การใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	-	2	1	-	-	3.67
2	การใช้ศัพท์เหมาะสมกับระดับความรู้ของ ผู้อ่าน	-	1	2	-	-	3.33
3	มีการลำดับความที่งู้อใจ ชวนติดตาม	1	2	-	-	-	4.33
4	การใช้ภาษาสื่อความหมายชัดเจน	-	2	1	-	-	3.67
เฉลี่ยรวม		1	7	4	-	-	3.75

จากตารางที่ 4.3 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านการใช้ภาษา สรุปได้ว่า การใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) การใช้ศัพท์เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้อ่าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.33$) มีการลำดับความที่งูใจชวนติดตาม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$) การใช้ภาษาสื่อความหมายชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) โดยสรุปแล้วด้านการใช้ภาษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$)

ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านภาพประกอบ

ด้านภาพประกอบ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
	5	4	3	2	1	
1 ภาพประกอบตรงกับเนื้อเรื่อง	-	2	1	-	-	3.67
2 ภาพประกอบสวยงามชัดเจน	-	1	1	1	-	3.00
3 ขนาดของภาพเหมาะสมกับหน้ากระดาษ	-	1	2	-	-	3.33
4 ภาพประกอบดึงดูดความสนใจให้อ่านเนื้อเรื่อง	1	1	1	-	-	4.00
5 จำนวนภาพประกอบมีเพียงพอ	-	2	1	-	-	3.67
เฉลี่ยรวม	1	7	6	1	-	3.53

จากตารางที่ 4.4 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านภาพประกอบ สรุปได้ว่า ภาพประกอบตรงกับเนื้อเรื่อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) ภาพประกอบสวยงามชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.00$) ขนาดของภาพเหมาะสมกับหน้ากระดาษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.33$) ภาพประกอบดึงดูดความสนใจให้อ่านเนื้อเรื่อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$) จำนวนภาพประกอบมีเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) โดยสรุปแล้ว ด้านภาพประกอบ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.53$)

ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านลักษณะการพิมพ์และรูปเล่ม

ด้านลักษณะการพิมพ์และรูปเล่ม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
	5	4	3	2	1	
1 รูปเล่มของหนังสือมีลักษณะเหมาะสมและดึงดูดความสนใจ	-	2	1	-	-	3.67
2 ปกหนังสือดึงดูดความสนใจ ชวนให้เปิดอ่าน	2	1	-	-	-	4.67
3 การจัดรูปเล่มเปิดอ่านง่าย	-	2	1	-	-	3.67
4 ขนาดตัวอักษรสวยงาม อ่านง่ายชัดเจน	1	2	-	-	-	4.33
5 กระดาษที่ใช้พิมพ์มีคุณภาพดี	1	2	-	-	-	4.33
เฉลี่ยรวม	4	9	2	-	-	4.13

จากตารางที่ 4.5 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านลักษณะการพิมพ์และรูปเล่ม สรุปได้ว่า รูปเล่มของหนังสือมีลักษณะเหมาะสม และดึงดูดความสนใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) ปกหนังสือดึงดูดความสนใจ ชวนให้เปิดอ่าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.67$) การจัดรูปเล่มเปิดอ่านง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) ขนาดตัวอักษรสวยงาม อ่านง่ายชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$) กระดาษที่ใช้พิมพ์มีคุณภาพดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$) โดยสรุปแล้ว การพิมพ์และรูปเล่ม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$)

ตารางที่ 4.6 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ

	ด้านคุณค่า หรือประโยชน์ที่ได้รับ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
		5	4	3	2	1	
1	ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	1	2	-	-	-	4.33
2	ช่วยอนุรักษ์และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ นครศรีธรรมราช	2	1	-	-	-	4.67
3	สอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 6	1	2	-	-	-	3.33
4	ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจ และมี จิตสำนึกที่ดีเกี่ยวกับท้องถิ่นของตน	2	1	-	-	-	4.67
5	เป็นการส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง	2	1	-	-	-	4.67
เฉลี่ยรวม		8	7	-	-	-	4.53

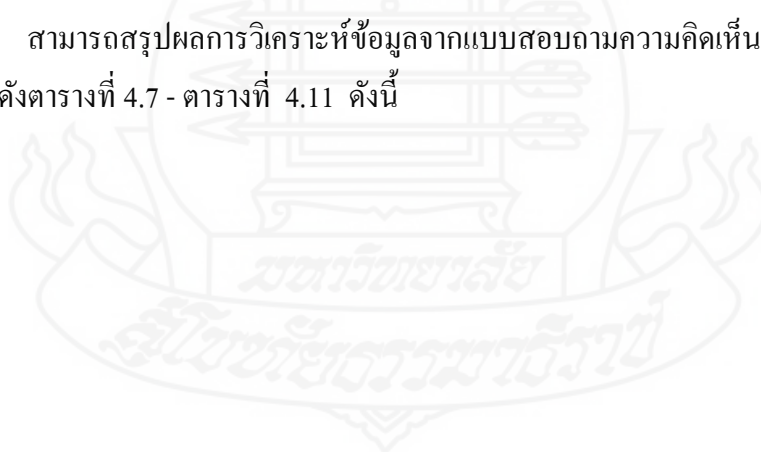
จากตารางที่ 4.6 ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ สรุปได้ว่า ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.33) ช่วยอนุรักษ์และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.67) สอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.33) ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจ และมีจิตสำนึกที่ดีเกี่ยวกับท้องถิ่นของตน อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.67) เป็นการส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.67) โดยสรุปแล้วด้านการใช้ภาษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.53)

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสือ
อ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช**

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1) เนื้อหาสาระ 2) การใช้ภาษา 3) ลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์ 4) ภาพประกอบ 5) คุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้มาตราส่วน 5 ระดับ และเกณฑ์การตัดสินจากคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนน 4.50-5.00	หมายความว่า มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5	คะแนน
คะแนน 3.50-4.49	หมายความว่า มาก	มีค่าเท่ากับ 4	คะแนน
คะแนน 2.50-3.49	หมายความว่า ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3	คะแนน
คะแนน 1.50-2.49	หมายความว่า น้อย	มีค่าเท่ากับ 2	คะแนน
คะแนน 1.00-1.49	หมายความว่า น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1	คะแนน

สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน
ปรากฏผลดังตารางที่ 4.7 - ตารางที่ 4.11 ดังนี้



ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านเนื้อหาสาระ

	ด้านเนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
		5	4	3	2	1	
1	เนื้อเรื่องมีสาระประโยชน์ต่อนักเรียน	8	2	-	-	-	4.80
2	การจัดลำดับเนื้อหาช่วยให้ทำความเข้าใจ	5	5	-	-	-	4.50
3	เนื้อหาครอบคลุมสิ่งสำคัญและช่วยเพิ่มพูนความรู้ในจังหวัดนครศรีธรรมราช	5	5	-	-	-	4.50
4	เนื้อหาชวนให้อ่าน	9	1	-	-	-	4.90
5	สามารถสรุปเรื่องราวหรือใจความสำคัญของเรื่องได้	8	1	1	-	-	4.70
เฉลี่ยรวม		35	14	1	-	-	4.68

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านเนื้อหาสาระ สรุปได้ว่า เนื้อเรื่องมีสาระประโยชน์ต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.80) การจัดลำดับเนื้อหาช่วยให้ทำความเข้าใจ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.50) เนื้อหาครอบคลุมสิ่งสำคัญและช่วยเพิ่มพูนความรู้ในจังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.50) เนื้อหาชวนให้อ่าน อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.90) สามารถสรุปเรื่องราวหรือใจความสำคัญของเรื่องได้ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.70) โดยสรุปแล้วด้านเนื้อหา สาระมีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.68)

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสือ
อ่านเพิ่มเติมในด้านการใช้ภาษา

ด้านการใช้ภาษา	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
	5	4	3	2	1	
1 การใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน	2	2	4	2	-	3.40
2 ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัย และเข้าใจง่าย	-	5	5	-	-	3.50
3 การอธิบายความเป็นไปตามลำดับที่เข้าใจง่าย	-	5	4	1	-	3.40
4 การอธิบายความกะทัดรัด ไม่เยิ่นเย้อหรือวกวน	-	8	1	1	-	3.70
5 คำศัพท์เฉพาะที่ใช้ให้ความหมายช่วยให้เข้าใจ เรื่องได้ชัดเจน	2	3	5	-	-	3.70
เฉลี่ยรวม	2	23	19	-	-	3.54

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านการใช้ภาษา สรุปได้ว่า การใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$) ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัยและเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) การอธิบายความเป็นไปตามลำดับที่เข้าใจง่าย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$) การอธิบายความกะทัดรัด ไม่เยิ่นเย้อหรือวกวน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$) คำศัพท์เฉพาะที่ใช้ให้ความหมายช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$) โดยสรุปแล้วด้านการใช้ภาษามีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$)

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสือ
อ่านเพิ่มเติมในด้านลักษณะการจัดรูปเล่ม

	ด้านลักษณะการจัดรูปเล่ม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
		5	4	3	2	1	
1	การจัดทำรูปเล่มเหมาะสม เปิดอ่านได้ง่าย	8	2	-	-	-	4.80
2	ลักษณะของปกหนังสือน่าสนใจชวนให้อ่าน	7	3	-	-	-	4.70
3	สีสันสวยงามดึงดูดความสนใจ	5	5	-	-	-	4.50
4	ตัวอักษรที่พิมพ์สวยงาม อ่านง่ายและชัดเจน	1	8	1	-	-	4.00
5	คำศัพท์เฉพาะที่ใช้ให้ความหมายช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ชัดเจน	-	6	2	2	-	3.40
เฉลี่ยรวม		-	6	2	2	-	3.40

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านลักษณะการจัดรูปเล่ม สรุปได้ว่า การจัดทำรูปเล่มเหมาะสม เปิดอ่านได้ง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$) ลักษณะของปกหนังสือน่าสนใจชวนให้อ่าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.70$) สีสันสวยงามดึงดูดความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.50$) ตัวอักษรที่พิมพ์สวยงาม อ่านง่ายและชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$) คำศัพท์เฉพาะที่ใช้ให้ความหมายช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ชัดเจน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$) โดยสรุปแล้วด้านลักษณะการจัดรูปเล่ม มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.28$)

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสือ
อ่านเพิ่มเติมในด้านภาพประกอบ

	ด้านภาพประกอบ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
		5	4	3	2	1	
1	การจัดทำรูปเล่มเหมาะสม เปิดอ่านได้ง่าย	8	2	-	-	-	4.80
2	ลักษณะของปกหนังสือน่าสนใจชวนให้อ่าน	7	3	-	-	-	4.70
3	สีสันสวยงามดึงดูดความสนใจ	5	5	-	-	-	4.50
4	ตัวอักษรที่พิมพ์สวยงาม อ่านง่ายและชัดเจน	1	8	1	-	-	4.00
5	ขนาดหนังสือจับถือได้สะดวก	4	6	-	-	-	4.40
เฉลี่ยรวม		25	24	1	-	-	4.48

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านภาพประกอบ สรุปได้ว่า การจัดทำรูปเล่มเหมาะสมเปิดอ่านได้ง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.80) ลักษณะของปกหนังสือน่าสนใจชวนให้อ่าน อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.70) สีสันสวยงามดึงดูดความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.50) ตัวอักษรที่พิมพ์สวยงาม อ่านง่ายและชัดเจน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.00) ขนาดหนังสือจับถือได้สะดวก อยู่ในระดับมาก (4.40) โดยสรุปแล้วด้านภาพประกอบมีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.48)

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสือ
อ่านเพิ่มเติมในด้านคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ

ด้านคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
	5	4	3	2	1	
1 มีสาระประโยชน์เหมาะสมที่จะใช้เป็นหนังสือ อ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6	9	1	-	-	-	4.90
2 ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว ความเป็นมาของท้องถิ่น	9	1	-	-	-	4.90
3 ช่วยปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความรักและความ ภูมิใจในวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น	7	3	-	-	-	4.70
4 สามารถนำความรู้ที่ได้จากหนังสือไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4	4	2	-	-	4.70
5 นักเรียนรู้จักกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วย ตนเอง	2	6	2	-	-	4.00
เฉลี่ยรวม	31	15	4	-	-	4.54

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ สรุปได้ว่า มีสาระประโยชน์เหมาะสมที่จะใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$) ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวความเป็นมาของท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$) ช่วยปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความรักและความภูมิใจในวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) สามารถนำความรู้ที่ได้จากหนังสือไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) นักเรียนรู้จักกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) โดยสรุปแล้วด้านคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$)

ในด้านความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียน พบว่า ด้านเนื้อหาดีมากเกินไป ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการอ่าน เนื้อหาเหมาะสมกับชั้นเรียน แต่บางเรื่องมีรายละเอียดเนื้อหามาก สำหรับเนื้อเรื่องน่าสนใจ มีภาพประกอบทำให้เข้าใจง่ายขึ้น นักเรียน

ต้องการศึกษา เรื่อง ลิกอร์หรือนครศรีธรรมราช เพราะนครศรีธรรมราชมีชื่อเสียงเรื่อง พระพุทธศาสนา และวัดพระมหาธาตุกำลังจะเข้าสู่มรดกโลก ซึ่งนักเรียนยังไม่เข้าใจเรื่อง นครศรีธรรมราชมากนัก จึงอยากจะศึกษาค้นคว้าเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการเรียนและ ชีวิตประจำวัน และเพื่อจะได้ นำความรู้ที่ได้ไปอธิบายเพื่อนๆ นักเรียนเห็นว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ ครูสร้างขึ้น สามารถเพิ่มพูนความรู้ด้านประวัติศาสตร์ความเป็นมาของนครศรีธรรมราชให้กับ นักเรียนได้เป็นอย่างดี และส่งเสริมให้มีความรักความภูมิใจในวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น



บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวกับจังหวัดนครศรีธรรมราชในทุก ๆ ด้าน การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เอกสารหลักสูตร และนำมาสร้างเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1.1.1 เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.1.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช ที่สร้างขึ้น

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่

1) ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบหนังสือและการสร้างหนังสือ จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 ท่าน

2) นักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย

1) หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช มีเนื้อหา ทั้งหมด 5 บท คือ อดีตของลิกอร์ ร่องรอยโบราณสถาน โบราณวัตถุของลิกอร์ วิถีชีวิตชาวนครศรีธรรมราช ประเพณีและวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช และบทส่งท้าย

2) แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยผู้เชี่ยวชาญ

3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช โดยนักเรียนที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษาฯ และวัฒนธรรม

แบบประเมินและแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด เป็นแบบให้เลือกตอบ (Check List) และแบบประเมินค่า (Rating Scale)

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) กำหนดวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา มีความรู้เกี่ยวกับจังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของนครศรีธรรมราช
- 3) ยกร่างต้นฉบับหนังสือ ตามแผนที่วางไว้
- 4) นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้อง
- 5) ได้ปรับปรุงตามผู้เชี่ยวชาญ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อ ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง
- 6) ปรับปรุงคุณภาพหนังสือตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้า อิสระ
- 7) นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราชฉบับสมบูรณ์ แล้วให้นักเรียนอ่านและตอบคำถาม
- 8) รวบรวมข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อไปใช้ ปรับปรุงแก้ไขต้นฉบับในด้านเนื้อหา ด้านการสะกด ด้านการใช้ภาษา ด้านภาพประกอบ เพื่อให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในขั้นตอนสุดท้ายในการพิมพ์ และเหมาะสมในการนำไปใช้

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์เนื้อหา

1.2.5 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปเป็นสาระสำคัญ ได้ดังนี้

1) ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านเนื้อหา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านรูปแบบหนังสือและการสร้างหนังสือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ หนังสือ อ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ด้าน มีรายละเอียด ดังนี้ คุณภาพด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3.74 ด้านการนำเสนอเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3.75 ด้านการใช้ภาษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3.75 ด้านภาพประกอบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3.53 ด้านลักษณะการพิมพ์และรูปเล่ม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4.13 ด้านคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 4.53

2) นักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของ หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช มีรายละเอียดดังนี้ ด้านเนื้อหาสาระ นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68 ด้านการใช้ภาษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3.54 ด้านลักษณะการจัดรูปเล่ม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4.28 ด้านภาพประกอบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4.48 ด้านคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 4.54

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่า ในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่ นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา มีความเห็นว่า เนื้อหาทุกบทส่วนใหญ่มีความ ถูกต้อง ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนและการสร้างหนังสือและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศึกษา มีความคิดเห็นว่า หนังสือที่สร้างขึ้นมีคุณภาพเหมาะสมมาก โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ผลการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก โดยรับการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบและ ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนและการสร้างหนังสือ และ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศึกษา จึงทำให้หนังสือมีคุณภาพเหมาะสมในการใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมของนักเรียน มีเนื้อหาที่น่าสนใจ ถูกต้องทั้งเนื้อหาและหลักการวิธีการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม รูปเล่มสวยงาม มีภาพประกอบและใช้กระดาษที่มีคุณภาพให้เปิดอ่าน มีประโยชน์กับนักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และช่วยอนุรักษ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับจังหวัดนครศรีธรรมราช อีกทั้งมีการนำเรื่องราวของท้องถิ่นที่ใกล้ตัวนักเรียนมาบูรณาการตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมทั้ง 5 สาระ เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความรัก ความภูมิใจในท้องถิ่นของตน สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของภาวณี ด่านศิริวานิชย์ (2553:20) หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นหนังสือจัดทำขึ้นโดยอ้างอิงหลักสูตรสำหรับให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หรือใช้ประกอบการเรียนการสอนให้ได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ให้กว้างขวางลึกซึ้งขึ้นทั้งในและนอกเวลาเรียน ตามความเหมาะสมของวัยและตามความสามารถของการอ่านแต่ละบุคคล นอกจากหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราชมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนแล้ว ยังมีประโยชน์สำหรับผู้สนใจเป็นอย่างมาก สามารถสร้างจิตสำนึกที่ดีเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชให้กับผู้อ่านได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก เนื้อหาส่วนใหญ่มีความถูกต้อง มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน ครอบคลุมเนื้อหาตามหลักสูตร สอดคล้องกับท้องถิ่นและเหมาะสมตามระดับชั้นเรียน การนำเสนอเนื้อหาอยู่ในระดับมาก โครงสร้างเนื้อหาไปตามลำดับ การกำหนดชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา มีการเน้นประเด็นความสำคัญของเนื้อหาเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้อ่าน และภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา

ด้านการใช้ภาษาอยู่ในระดับมาก ภาษาถูกต้องเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้อ่าน มีการลำดับความที่จูงใจชวนติดตามและมีการสื่อความหมายชัดเจนเหมาะสมกับวัย

ด้านภาพประกอบอยู่ในระดับมาก ภาพตรงกับเนื้อเรื่อง ภาพสวยงามน่าสนใจ ขนาดของภาพเหมาะสมกับหน้ากระดาษ ภาพประกอบดึงดูดความสนใจ ให้อยากอ่านเนื้อเรื่อง และจำนวนภาพประกอบมีเพียงพอ

ด้านลักษณะการพิมพ์และรูปเล่มอยู่ในระดับมาก รูปเล่มการพิมพ์มีลักษณะเหมาะสมและดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ปกหนังสือดึงดูดความสนใจชวนให้เปิดอ่าน การจัดรูปเล่ม เปิดอ่านง่าย ขนาดของตัวอักษรสวยงาม อ่านง่ายชัดเจน กระดาษที่ใช้พิมพ์มีคุณภาพดี

ด้านคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับมาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน การช่วยอนุรักษ์และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับจังหวัดนครศรีธรรมราช มีเนื้อหาที่

สอดคล้องกับหลักสูตร ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจมีจิตสำนึกที่ดีเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัด นครศรีธรรมราช และยังเป็นส่งเสริมกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองในระดับดีมาก

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ผลจากการนำหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราชมาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม อภิปรายผลได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช ที่ผู้วิจัยสร้างและรวบรวมขึ้น นักเรียนมีความคิดเห็นต่อหนังสืออ่านประกอบอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เพราะหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่จัดทำขึ้น มีความสอดคล้องกับหลักสูตรและท้องถิ่น นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้จากสถานที่จริง จึงทำให้นักเรียนกระตือรือร้นมีความพยายามที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น ดังนั้น หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่จัดทำขึ้นเป็นสื่อในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ทดลองแล้วว่ามีคุณภาพ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ยังเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนนอกห้องเรียนได้ดี เนื่องจากทำให้นักเรียนมีโอกาสที่จะนำไปทบทวนนอกเวลาเรียนได้ตลอดเวลา สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของจันทรา ทองสมัคร (2541) ได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ประเพณีท้องถิ่นนครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนด้านเนื้อเรื่อง การใช้ภาษา ด้านภาพประกอบ อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และนักเรียนมีความคิดเห็นด้านรูปเล่มและการพิมพ์อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด แต่อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก สำหรับนางเยาว์ สุทธิสงค์ (2546) ได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง เมืองกระบี่มรดกอันดามัน สำหรับรายวิชาท้องถิ่นของเราในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดกระบี่ ผลการวิจัยพบว่า ความถูกต้องของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านเนื้อหาสาระมีความถูกต้องมากที่สุด ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้านรูปแบบหนังสือมีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านการนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนมีระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้านความยากง่าย มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนภาวนี ด้านศิริวานิชย์ (2553) ได้พัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ย่าถิ่นแดนเครื่อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ $88.24 / 80.76$ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนมีผลการเรียนรู้ก่อนและหลังอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลการเรียนรู้หลังอ่านสูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนอ่าน และนักเรียนมีความ

คิดเห็น ต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ย่าถิ่นแดนเคิ่งในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับด้านแบบฝึกหัดท้ายบท ด้านการใช้ภาษา ด้านภาพประกอบและแผนที่ ด้านลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์ และด้านเนื้อหาตามลำดับ

ดังนั้น จึงนับได้ว่าการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์ศูนย์นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประสบความสำเร็จในการสร้างเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เป็นหนังสือที่มีคุณภาพ และมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในสาระประวัติศาสตร์และเชื่อมโยงได้ทุกสาระการเรียนรู้ ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจการสร้างและใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ดังนี้

3.1.1 ได้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์ศูนย์นครศรีธรรมราช ที่มีคุณภาพตามหลักสูตร เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ประกอบการเรียนและการอ่านเพิ่มเติม

3.1.2 ครูผู้สอนได้นำไปใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาประวัติศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

3.1.3 เป็นแนวทางในการสร้างหนังสือเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้เกิดความรักความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการ เน้นการปฏิบัติจริงและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ และจากสถานที่จริง

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อเป็นทางเลือกในการใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และสนองความต้องการของนักเรียน โรงเรียน และท้องถิ่นได้ตามสาระหลักสูตร

3.2.2 ครูสามารถนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมไปบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นได้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งควรสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบข้อมูลในท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น สร้างจิตสำนึกให้รักหวงแหนมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา

ท้องถิ่น เป็นพลเมืองดีของชาติ และมีภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนที่จะช่วยเสริมสร้างสังคมให้สงบสุข

3.3.3 ควรนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ร่วมกับวิธีสอนอื่นๆ เช่น วิธีสอนแบบบรรยาย วิธีสอนแบบทัศนศึกษา วิธีสอนแบบร่วมมือ วิธีสอนแบบโครงงาน เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่อง



บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ (2538) *คู่มือการเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็ก*
กรุงเทพมหานคร ครูสภาลาดพร้าว
- กระทรวงศึกษาธิการ (2551) *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*
กรุงเทพมหานคร ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กัญญา ลินทรต้นศิริกุล (2553) “เครื่องมือวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ” ใน *ประมวลสาระ
ชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและการเรียนการสอน* หน่วยที่ 9 หน้า 19 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- กัลปพฤกษ์ มุงเมือง (2552) “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง เมืองเทิงบ้านฉัน สำหรับ
นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ. (2552) *หนังสือเฉลิมพระเกียรติ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่อง วัฒนธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์
และภูมิปัญญาจังหวัดนครศรีธรรมราช. กรุงเทพมหานคร ครูสภาลาดพร้าว*
- เจนวิทย์ อุตสวโร (2548) “การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง “สโตยสู่สตูล” ในกลุ่มสาระการ
เรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- จุฑามาศ สุขเกษม (2547) “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง สงขลาบ้านของเรา สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- จันทรา ทองสมัคร (2541) “การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ประเพณีท้องถิ่นนครศรีธรรมราช
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- จินตนา ไบกาชุย (2542) *เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ครูสภา
ลาดพร้าว

- ถนอม พูนวงศ์ (2555) ประวัติศาสตร์เมืองนครศรีธรรมราช กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์
- นงเยาว์ สุทธิสงค์ (2546) “การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง เมืองกระบี่มรดกอันดามัน สำหรับ
รายวิชาท้องถิ่นของเราในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- นันโท อ่อนเจริญ (2546) “การสร้างและทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ศาสนาสากลในกลุ่ม
สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่
4 ของกลุ่มโรงเรียนในสหวิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ประทุม ชุ่มเพ็งพันธุ์ (2555) *เมืองนครศรีธรรมราชมหานคร* กรุงเทพมหานคร
ดวงกมลพับลิชชิ่ง
- ปราโมทย์ ทัศนาศูวรรณ (2534) *จังหวัดของเรา 14 จังหวัดภาคใต้* กรุงเทพมหานคร
ไทยวัฒนาพานิช
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540) *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* สำนักทดสอบ
การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พินิจ สุขะสันต์ (2540) “การจัดทำรูปเล่มหนังสือ” ในการจัดทำหนังสือเสริมประสบการณ์ตาม
ความต้องการของท้องถิ่น หน้า 47-50 นครศรีธรรมราช กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มที่ 1 2540 (เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ)
จัดทำหนังสือเสริมประสบการณ์ตามความต้องการของท้องถิ่น 1-3 กันยายน 2540
กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช
- เพลินพิศ กอบตระกูล (2539) การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องการอนุรักษ์สัตว์น้ำ สำหรับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา
- ภาวณี ด่านศิริวานิชย์ (2555) “พัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ย่าถิ่นแดนเครื่อง สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะ
ศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- มานพ ถนอมศรี (2546) *เทคนิคการเขียนหนังสือสารคดี บันเทิงคดีสำหรับเด็กและเยาวชน*
กรุงเทพมหานคร เอมีเทรคดิ่ง

- วินัย รอดจ่าย (2540) *การเขียนและจัดทำหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน* กรุงเทพมหานคร
ต้นอ้อ แกรมมี่
- สมทรง พิทักษ์พิเศษ (2541) “การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง วัฒนธรรมท้องถิ่นไทยรามัญ
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดราชบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช
- สมพร จารุณี (2538) *คู่มือนักเรียนเรื่องบันเทิงคดีสำหรับเด็ก* กรุงเทพมหานคร คุรุสภาลาดพร้าว
_____. (2540) *การจัดทำหนังสือเสริมประสบการณ์* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร
ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- _____. (2534) *หนังสือกับการส่งเสริมการอ่าน* กรุงเทพมหานคร การศาสนา
- อรอนงค์ ทองศิริประเสริฐ (2552) “การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง “ทุ่งสงเมืองน่าอยู่”
สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช”
การศึกษา ค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการ
สอน สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- Smith, Michael W. and Young, John W. (1995). “Assesing Secondary Student’ Liking of Short
Stories” *The Journal of Education Reserch* 89 14-22.
- Rogers, Dorothy. (1989). “The Influence of the “PIG IN A WIG” Supplementaly Reading
Program on Primary. Reading Achierement at the Grade One Level” (CD-ROM)
Doctoral Dissertation Wayne State. University,1989. Abstract from : Proquest File:
Dissertation Abstraots ondisc.



ภาคผนวก

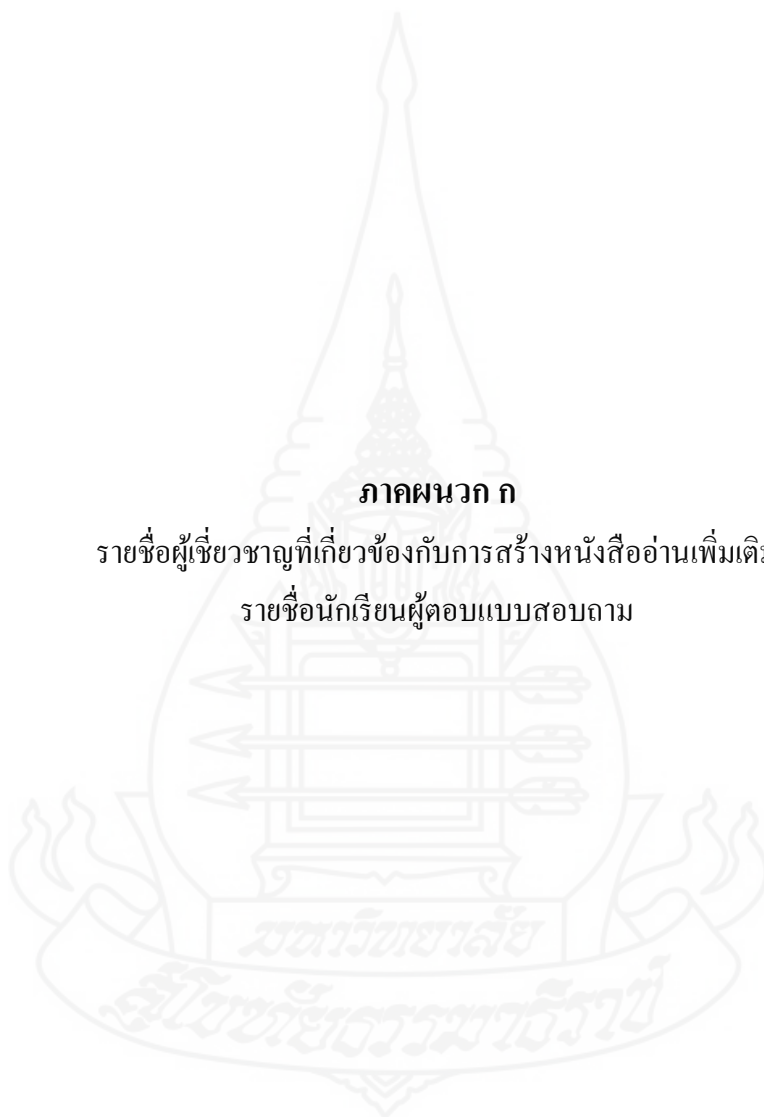
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

รายนามนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม



รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม
เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ชื่อ นายสารัท ชลอสันติกุล

สถานที่ทำงาน พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช

วุฒิการศึกษา ศศ.บ. โบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประสบการณ์หรือความชำนาญ นักโบราณคดี สำนักศิลปากรที่ 14 นครศรีธรรมราช

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบหนังสือและการสร้างหนังสือ

ชื่อ นายโอภาส สอดจิตต์

สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดทุ่งไผ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

วุฒิการศึกษา ค.บ. วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช

ประสบการณ์หรือความชำนาญ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

(กรรมการจัดทำหนังสือภาษาไทยพื้นฐาน กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2531-2536)

3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ชื่อ นายครรชิต มนูญผล

สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1

วุฒิการศึกษา กศ.บ. (สังคมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา

ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประสบการณ์หรือความชำนาญ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ วิทยากร เขียนตำรา

รายชื่อนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช

- | | |
|------------------------------|-------------------------------|
| 1. เด็กหญิงกรรณก ชนะชัย | นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 |
| 2. เด็กหญิงหทัยชนก ชลสินธุ์ | นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 |
| 3. เด็กหญิงรุจิรา ผอมจิ้น | นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 |
| 4. เด็กหญิงปิยธิดา จุลเลข | นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 |
| 5. เด็กหญิงสุนิสา สมทอง | นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 |
| 6. เด็กหญิงอภิสราร ส่งแสง | นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 |
| 7. เด็กหญิงปาริชาติ ไชครักษ์ | นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 |
| 8. เด็กชายปรเมศร์ ศรีเปาระยะ | นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 |
| 9. เด็กชายภูริณัฐ เทพทอง | นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 |
| 10. เด็กชายธีรภัทร บรมสุข | นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 |



ภาคผนวก ข

แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์ผู้นครศรีธรรมราช
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ





แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม
เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนและการสร้างหนังสือ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศึกษา ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช เป็นการประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อหาข้อมูลเบื้องต้นในการนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราชให้มีความสมบูรณ์ต่อไป

แบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมนี้ มีทั้งหมด 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่นครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ คุณภาพด้านเนื้อหา คุณภาพด้านการนำเสนอเนื้อหา คุณภาพด้านการใช้ภาษา คุณภาพด้านภาพประกอบ คุณภาพด้านลักษณะการพิมพ์และรูปเล่ม และคุณภาพด้านคุณค่าหรือประโยชน์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สู่ศูนย์นครศรีธรรมราช
ที่สร้างขึ้น

ในการตอบแบบประเมิน ขอความกรุณาผู้ประเมินแสดงความคิดเห็นของท่าน
โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบประเมิน

ระดับเกณฑ์	ความหมาย
5	ท่านมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ มากที่สุด
4	ท่านมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ มาก
3	ท่านมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ ปานกลาง
2	ท่านมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ น้อย
1	ท่านมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ น้อยที่สุด

หัวข้อที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
คุณภาพด้านเนื้อหา						
1	โครงสร้างของเนื้อหาซึ่งแบ่งเป็น 5 บท ในแต่ละบท ประกอบด้วย บทนำเรื่อง เนื้อเรื่อง และบทสรุป					
2	เนื้อหาบทที่ 1 อติศของลิกอร์ 2.1 ความถูกต้อง/ชัดเจน 2.2 ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน 2.3 ความครอบคลุมเนื้อหา					

หัวข้อที่ประเมิน		ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
3	<p>เนื้อหาบทที่ 2 ร่องรอยโบราณสถาน โบราณวัตถุของลิกอร์</p> <p>3.1 ความถูกต้อง/ชัดเจน</p> <p>3.2 ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน</p> <p>3.3 ความครอบคลุมเนื้อหา</p>						
4	<p>เนื้อหาบทที่ 3 วิถีชีวิตชาว นครศรีธรรมราช</p> <p>4.1 ความถูกต้อง/ชัดเจน</p> <p>4.2 ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน</p> <p>4.3 ความครอบคลุมเนื้อหา</p>						
5	<p>เนื้อหาบทที่ 4 ประเพณีและวัฒนธรรม ของนครศรีธรรมราช</p> <p>5.1 ความถูกต้อง/ชัดเจน</p> <p>5.2 ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน</p> <p>5.3 ความครอบคลุมเนื้อหา</p>						
6	<p>เนื้อหาบทที่ 5 บทส่งท้าย : นครศรีธรรมราช คู่อากาศ</p> <p>6.1 ความถูกต้อง/ชัดเจน</p> <p>6.2 ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน</p> <p>6.3 ความครอบคลุมเนื้อหา</p>						

หัวข้อที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
คุณภาพด้านการนำเสนอเนื้อหา						
1	โครงสร้างเนื้อหาเป็นไปตามลำดับ					
2	การกำหนดชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหาเรื่องนั้นๆ					
3	การเน้นประเด็นความสำคัญของเนื้อหาเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้อ่าน					
4	ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา					
คุณภาพด้านการใช้ภาษา						
1	การใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา					
2	การใช้ศัพท์เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้อ่าน					
3	มีการลำดับความที่จูงใจ ชวนติดตาม					
4	การใช้ภาษาสื่อความหมายชัดเจน					
คุณภาพด้านภาพประกอบ						
1	ภาพประกอบตรงกับเนื้อเรื่อง					
2	ภาพประกอบสวยงามชัดเจน					
3	ขนาดของภาพเหมาะสมกับหน้ากระดาษ					
4	ภาพประกอบดึงดูดความสนใจให้อยากอ่านเนื้อเรื่อง					
5	จำนวนภาพประกอบมีเพียงพอ					

หัวข้อที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
คุณภาพด้านลักษณะการพิมพ์และรูปเล่ม						
1	รูปเล่มของหนังสือมีลักษณะเหมาะสม และดึงดูดความสนใจ					
2	ปกหนังสือดึงดูดความสนใจ ชวนให้เปิดอ่าน					
3	การจัดรูปเล่มเปิดอ่านง่าย					
4	ขนาดตัวอักษรสวยงาม อ่านง่ายชัดเจน					
5	กระดาษที่ใช้พิมพ์มีคุณภาพดี					
คุณภาพด้านคุณค่าหรือประโยชน์						
1	ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน					
2	ช่วยอนุรักษ์และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ นครศรีธรรมราช					
3	สอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 6					
4	ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจ และมี จิตสำนึกที่ดีเกี่ยวกับท้องถิ่นของตน					
5	เป็นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ด้วยการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง					

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการปรับปรุง

.....

.....

.....

.....



แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

เรื่อง จากลิกอร์ฐานครศรีธรรมราช

สำหรับนักเรียน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์ฐานครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้อาจข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับ และเพื่อเป็นแนวทางนำไปพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมต่อไป

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติมนี้ มีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์ฐานครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งแย้ จังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ เนื้อหาสาระ การใช้ภาษา ลักษณะการจัดรูปเล่ม ภาพประกอบ คุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ความคิดเห็นของนักเรียนครั้งนี้ไม่มีผลต่อคะแนนใด ๆ ทั้งสิ้น คำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์ต่องานวิชาการของส่วนรวมทั้งในระดับโรงเรียน ระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ จึงขอให้นักเรียนตั้งใจตอบคำถามตามความเป็นจริง

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง หรือลงในช่องที่ตรงกับ
ความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด และเขียนข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 () ชาย () หญิง อายุ.....ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง จากลิกอร์สุนทรศรีธรรมราช

คำชี้แจง หลังจากที่นักเรียนอ่านหนังสือ เรื่อง “จากลิกอร์สุนทรศรีธรรมราช” แล้ว นักเรียนมี
ความคิดเห็นอย่างไรให้แสดงความคิดเห็นโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางที่ตรงกับ
ความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบประเมิน

ระดับเกณฑ์	ความหมาย
5	นักเรียนมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ มากที่สุด
4	นักเรียนมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ มาก
3	นักเรียนมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ ปานกลาง
2	นักเรียนมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ น้อย
1	นักเรียนมีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับ น้อยที่สุด

หัวข้อที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
เนื้อหาสาระ						
1	เนื้อเรื่องมีสาระประโยชน์ต่อนักเรียน					
2	การจัดลำดับเนื้อหาช่วยให้ทำความเข้าใจ					
3	เนื้อหาครอบคลุมสิ่งสำคัญและช่วยเพิ่มพูนความรู้ในจังหวัดนครศรีธรรมราช					
4	เนื้อหาชวนให้อยากอ่าน					
5	สามารถสรุปเรื่องราวหรือใจความสำคัญของเรื่องได้					
การใช้ภาษา						
1	การใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน					
2	ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัยและเข้าใจง่าย					
3	การอธิบายความเป็นไปตามลำดับที่เข้าใจง่าย					
4	การอธิบายความกะทัดรัด ไม่เยิ่นเย้อหรือ					
5	อวกวนคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ให้ความหมายช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ชัดเจน					
ลักษณะการจัดรูปเล่ม						
1	การจัดทำรูปเล่มเหมาะสม เปิดอ่านได้ง่าย					
2	ลักษณะของปกหนังสือน่าสนใจชวนให้อยากอ่าน					

หัวข้อที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
3	สีสันสวยงามดึงดูดความสนใจ					
4	ตัวอักษรที่พิมพ์สวยงาม อ่านง่ายและชัดเจน					
5	ขนาดหนังสือจับถือได้สะดวก					
ภาพประกอบ						
1	ภาพปกสวยงามน่าสนใจ					
2	ภาพประกอบเหมาะสมกับหน้ากระดาษและขนาดของตัวอักษร					
3	จำนวนภาพประกอบเหมาะสม มากหรือน้อยเกินไป					
4	ภาพประกอบสามารถสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียน					
5	ภาพประกอบแต่ละตอนสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง					
6	ลักษณะของภาพประกอบสีสันสวยงามและชัดเจน					
คุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับ						
1	มีสาระประโยชน์เหมาะสมที่จะใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6					
2	ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวความเป็นมาของท้องถิ่น					

หัวข้อที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
3	ปลูกฝังให้เห็นคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ ในท้องถิ่น					
4	ช่วยปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความรักและ ความภูมิใจในวัฒนธรรมประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น					
5	สามารถนำความรู้ที่ได้จากหนังสือไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน					
6	นักเรียนรู้จักกระบวนการแสวงหา ความรู้ด้วยตนเอง					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางชุลีกร เพชรทอง
วัน เดือน ปีเกิด	8 ธันวาคม 2514
สถานที่เกิด	อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	คหกรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2536
สถานที่ทำงาน	ครู อดับ คศ.2 โรงเรียนวัดทุ่งไผ่ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

